

Fabrica de Dorcos de J. Ferrer Gil, St. Pau, 13. Telef. 1500

L'Assamblea de les Econòmiques

Si l'èxit de la tercera d'aquesta Assamblea, que's celebrà a Barcelona, correspon a la iniciativa de les Econòmiques i la Comissió organitzadora han aconseguit les tasques de preparació, serà realment positiu i de llargues efectes.

L'Economia Barcelonina proposa la discussió dels temes compresos en els grans epígrafs següents que formen el contingut doctrinal de la futura Assamblea. Les conclusions fixades pels respectius ponents són realment encertades. Dimeu alguna cosa.

Epígraf I.—Organització del sufragi. Comprèn un sol tema. Tracta del sufragi universal. El ponent, don Lluís Durán y Ventosa, no considera definitiva la forma del seu exercici a Espanya. Senyala, doncs, la necessitat d'una reforma a enjugar en les eleccions de les grans circumscripcions, la Representació Proporcional.

Epígraf II.—Hisendes municipals.

Don Miquel Vidal y Guardiola tracta el problema financer de les grans capitals; don Francesc Barrina s'ocupa de la vida econòmica de les petites ciutats, i fa una crítica a la política municipal agrària o rural en els seus aspectes. Aquest sol epígraf mereixeria un article de contenci.

Epígraf III.—Beneficència.

Don Ramon Albó y Martí, don Francesc Puig y Alfonso, mossen Josep Pedragosa, don Josep Roca y Roca, i don Esteve Cladellas, presenten un estudi sobre l'evolució social de la Beneficència, en el que, ab tota l'autoritat que'ls donen la llur experiència i la llur erudició, en obres benèfiques, senyalen orientacions, escaixen mètodes, parlen de la mendicitat i la vagantia, i proposen una organització completa de la beneficència ciutadana.

Epígraf IV.—Instrucció.

Don Narcís Vinyes y Callis y don Eladi. Homos aquenies els veritables temes del problema educatiu a Espanya, i presenten una «Pedagogia espanyola» de les diverses nacionalitats.

S'ocupen detalladament de l'organització de l'ensenyança secundària, don J. Agell y Agell y don Enrich Jardi.

Establiments de les bases de l'organització administrativa de l'ensenyança primària i del desenvolupament del municipi en la escola, don Primat Sanmartí, don Antoni J. Bastinos y don M. Marinello.

Epígraf V.—Relacions exteriors.

Don M. Menacho reconeix la vinculació comercial com a complement de l'activitat política i social iberoamericana. Senyala, entre altres, els mitjans per facilitar l'intercanvi comercial entre els països de zones neutres, l'aplicació d'un dret diferencial en favor de la nostra marina mercant, l'establiment de bancs d'exportació, l'organització de serveis ràpids directes convergents, els de terra, als ports de Cadix, Vigo, Lisboa i Barcelona, la fundació de Delegacions comercials a París, Berlín, Gènova i Trieste.

Don Frederic Rahola pondera la necessitat d'una banca pròpia, essent molt notables les raons que adueix en favor de la seva tesis.

Insista don Josep de San Martín y Falcón les conseqüències que pot portar per Espanya la immediata obertura del canal inter-oceànic de Panamà.

Don Joaquim Gual, en la impossibilitat actual d'establir el dret diferencial de bandera absoluta, proposa les mesures pràctiques a aplicar com a mitjà d'obtenir els seus beneficis d'un mode relatiu, sense que se'n dolgui la reciprocitat.

Preconiza don Francesc d'A. Mas l'establiment, a Barcelona, de dos períodes de l'any de compra-venta ab ampliació de les condicions, segons el patró de les fibres de Lorient.

Don Eduard Calvet formula una sèrie de màximes sobre el problema de la emigració.

Epígraf VI.—Possibles actuacions futures de les Societats Econòmiques Espanyoles d'Amics del País.

L'últim tema—necessitat d'especialitzar l'acció de les Econòmiques—l'han reservat el marqués de Camps, don Josep M. Carreras y Bullena, don Josep M. López-Picó, president de la Econòmica Barcelonina i de la Comissió Organitzadora, el primer, i secretari d'aquesta, el darrer.

Senyalen com a possibles camps d'especialització, les accions d'èpica i d'higiene social en els aspectes intel·lectual i pràctic. A una altra sèrie de realitats actuals diuen que en el si de cada Econòmica s'ha de constituir un «Comitè d'estudis ètics i d'intervenció social». Orientació verament estimuladora que podria aixecar el nivell del nostre poble, salvant els cabals ètics i tradicionals que'ls fan, per natura, superior a molts altres pobles, dignificant la seva educació i una activitat que no'ls deixaria a l'assolida de les societats més cruïdes de si mateixes.

Ab aquesta breu relació podrà judicarse de la transcendència doctrinal i pràctica de la pròxima Assamblea. Ella marca una plenitud equibarrada, hont hi són integrats, tant les inquietuds més modernes com el llegat ancestral, i les més subtils orientacions culturals com les més vistes concepcions econòmiques, com la més fina hiperestesia geogràfica.

«Al encloure en el nostre Programa d'Assamblea—diu la Comissió Organitzadora—tan grans continguts, pretemen sintetitzar les palpitations de la vida nova que frisa a Espanya, formar un «Corpus» de la mentalitat que modera aquelles aspiracions i es imbuir el treball col·lectiu que determini un estat de ciutadania conscient i militant en cada un dels Espanyols».

Senyalen com a possibles camps d'especialització, les accions d'èpica i d'higiene social en els aspectes intel·lectual i pràctic. A una altra sèrie de realitats actuals diuen que en el si de cada Econòmica s'ha de constituir un «Comitè d'estudis ètics i d'intervenció social». Orientació verament estimuladora que podria aixecar el nivell del nostre poble, salvant els cabals ètics i tradicionals que'ls fan, per natura, superior a molts altres pobles, dignificant la seva educació i una activitat que no'ls deixaria a l'assolida de les societats més cruïdes de si mateixes.

Ab aquesta breu relació podrà judicarse de la transcendència doctrinal i pràctica de la pròxima Assamblea. Ella marca una plenitud equibarrada, hont hi són integrats, tant les inquietuds més modernes com el llegat ancestral, i les més subtils orientacions culturals com les més vistes concepcions econòmiques, com la més fina hiperestesia geogràfica.

«Al encloure en el nostre Programa d'Assamblea—diu la Comissió Organitzadora—tan grans continguts, pretemen sintetitzar les palpitations de la vida nova que frisa a Espanya, formar un «Corpus» de la mentalitat que modera aquelles aspiracions i es imbuir el treball col·lectiu que determini un estat de ciutadania conscient i militant en cada un dels Espanyols».

Senyalen com a possibles camps d'especialització, les accions d'èpica i d'higiene social en els aspectes intel·lectual i pràctic. A una altra sèrie de realitats actuals diuen que en el si de cada Econòmica s'ha de constituir un «Comitè d'estudis ètics i d'intervenció social». Orientació verament estimuladora que podria aixecar el nivell del nostre poble, salvant els cabals ètics i tradicionals que'ls fan, per natura, superior a molts altres pobles, dignificant la seva educació i una activitat que no'ls deixaria a l'assolida de les societats més cruïdes de si mateixes.

Ab aquesta breu relació podrà judicarse de la transcendència doctrinal i pràctica de la pròxima Assamblea. Ella marca una plenitud equibarrada, hont hi són integrats, tant les inquietuds més modernes com el llegat ancestral, i les més subtils orientacions culturals com les més vistes concepcions econòmiques, com la més fina hiperestesia geogràfica.

«Al encloure en el nostre Programa d'Assamblea—diu la Comissió Organitzadora—tan grans continguts, pretemen sintetitzar les palpitations de la vida nova que frisa a Espanya, formar un «Corpus» de la mentalitat que modera aquelles aspiracions i es imbuir el treball col·lectiu que determini un estat de ciutadania conscient i militant en cada un dels Espanyols».

Senyalen com a possibles camps d'especialització, les accions d'èpica i d'higiene social en els aspectes intel·lectual i pràctic. A una altra sèrie de realitats actuals diuen que en el si de cada Econòmica s'ha de constituir un «Comitè d'estudis ètics i d'intervenció social». Orientació verament estimuladora que podria aixecar el nivell del nostre poble, salvant els cabals ètics i tradicionals que'ls fan, per natura, superior a molts altres pobles, dignificant la seva educació i una activitat que no'ls deixaria a l'assolida de les societats més cruïdes de si mateixes.

Ab aquesta breu relació podrà judicarse de la transcendència doctrinal i pràctica de la pròxima Assamblea. Ella marca una plenitud equibarrada, hont hi són integrats, tant les inquietuds més modernes com el llegat ancestral, i les més subtils orientacions culturals com les més vistes concepcions econòmiques, com la més fina hiperestesia geogràfica.

«Al encloure en el nostre Programa d'Assamblea—diu la Comissió Organitzadora—tan grans continguts, pretemen sintetitzar les palpitations de la vida nova que frisa a Espanya, formar un «Corpus» de la mentalitat que modera aquelles aspiracions i es imbuir el treball col·lectiu que determini un estat de ciutadania conscient i militant en cada un dels Espanyols».

Senyalen com a possibles camps d'especialització, les accions d'èpica i d'higiene social en els aspectes intel·lectual i pràctic. A una altra sèrie de realitats actuals diuen que en el si de cada Econòmica s'ha de constituir un «Comitè d'estudis ètics i d'intervenció social». Orientació verament estimuladora que podria aixecar el nivell del nostre poble, salvant els cabals ètics i tradicionals que'ls fan, per natura, superior a molts altres pobles, dignificant la seva educació i una activitat que no'ls deixaria a l'assolida de les societats més cruïdes de si mateixes.

Ab aquesta breu relació podrà judicarse de la transcendència doctrinal i pràctica de la pròxima Assamblea. Ella marca una plenitud equibarrada, hont hi són integrats, tant les inquietuds més modernes com el llegat ancestral, i les més subtils orientacions culturals com les més vistes concepcions econòmiques, com la més fina hiperestesia geogràfica.

«Al encloure en el nostre Programa d'Assamblea—diu la Comissió Organitzadora—tan grans continguts, pretemen sintetitzar les palpitations de la vida nova que frisa a Espanya, formar un «Corpus» de la mentalitat que modera aquelles aspiracions i es imbuir el treball col·lectiu que determini un estat de ciutadania conscient i militant en cada un dels Espanyols».

Senyalen com a possibles camps d'especialització, les accions d'èpica i d'higiene social en els aspectes intel·lectual i pràctic. A una altra sèrie de realitats actuals diuen que en el si de cada Econòmica s'ha de constituir un «Comitè d'estudis ètics i d'intervenció social». Orientació verament estimuladora que podria aixecar el nivell del nostre poble, salvant els cabals ètics i tradicionals que'ls fan, per natura, superior a molts altres pobles, dignificant la seva educació i una activitat que no'ls deixaria a l'assolida de les societats més cruïdes de si mateixes.

Ab aquesta breu relació podrà judicarse de la transcendència doctrinal i pràctica de la pròxima Assamblea. Ella marca una plenitud equibarrada, hont hi són integrats, tant les inquietuds més modernes com el llegat ancestral, i les més subtils orientacions culturals com les més vistes concepcions econòmiques, com la més fina hiperestesia geogràfica.

«Al encloure en el nostre Programa d'Assamblea—diu la Comissió Organitzadora—tan grans continguts, pretemen sintetitzar les palpitations de la vida nova que frisa a Espanya, formar un «Corpus» de la mentalitat que modera aquelles aspiracions i es imbuir el treball col·lectiu que determini un estat de ciutadania conscient i militant en cada un dels Espanyols».

Senyalen com a possibles camps d'especialització, les accions d'èpica i d'higiene social en els aspectes intel·lectual i pràctic. A una altra sèrie de realitats actuals diuen que en el si de cada Econòmica s'ha de constituir un «Comitè d'estudis ètics i d'intervenció social». Orientació verament estimuladora que podria aixecar el nivell del nostre poble, salvant els cabals ètics i tradicionals que'ls fan, per natura, superior a molts altres pobles, dignificant la seva educació i una activitat que no'ls deixaria a l'assolida de les societats més cruïdes de si mateixes.

Y precisament quan això diuen, els polítics i periodistes centralistes, no fan més que la gran majoria d'ells—que obren a arrelades influències ancestrals, conformes a la «stomaria» que a son esperit ha donat la seva forta raça, presa aquesta paraula en son significat antropològic i històric. La veu inextinguible de son poble parla a través de les columnes d'un periòdic; l'esperit immortel dels segles engendra, doncs, una oració parlamentària. Els mateixos homes que baix l'imperi d'altres lleys, d'altres idees, d'altres costums i necessitats, contribuïren a conèixer de la edat moderna a enderrocar, en la mida de les seves forces, l'edifici ja molt avençat de les nacionalitats naturals, son els mateixos que avui dia, vivint dins un medi social, polític, cultural, del tot diferent, s'agruen cantant ab fervor de nobilit, el perpetu himne a la uniformitat de les coses, i execrant ab zel apostòlic tota espuma de variació.

Mes aquests homes, precisament per obeir d'una manera cega, a les imperiositats d'una forma i cristallina nacionalitat, no veuen les coses que, al través del seu propi i reduït i reduït, per ell, i menys reduït, veuen l'ideal de vida col·lectiva que s'han format. La rigidesa característica de son esperit els impideix abarcar i seguir totes les complexos i variadíssimes palpitations que s'originen en les profunditats de les consciències d'altres pobles, i que determinen cada dia intensos i vigorosos i renovellats aspiracions i aspiracions, cada dia's manifesten ab més insistència en els medis socials més avançats. Cada dia s'originen fets isolats que's relliguen entre si per la significació, que venen a ésser com la primera fàula luminosa del nou dia consagrador de la llibertat col·lectiva.

L'Anglaterra, camp fecund, entre tots, d'experimentacions socials i escola insubstituïble de la vida política, ens mostra desde fa uns quants anys la lluita entre aquestes dues tendències, la unitarista i la particularista, i les grans afirmacions que aquesta darrera fa, cada dia més concretes i inequívocament en l'ordre dels fets i de les opinions i sentiments dels qui dirigeix la vida política del poble anglès. Ja no es tan sols el transcendental que ha donat l'actual Govern, per solucionar automàticament la qüestió irlandesa, atribuint així a fer pellar aquesta llaga secular oberta en el flanc de la Gran Bretanya, mes altres símptomes s'han revelat, i entre ells, principalment, l'aspiració més o menys imperiosa envers una solució federativa del Regne Unit. El clam aixecat durant tants anys per la Irlanda per obtenir l'home rules, respona ja en els highlands de la Escòcia i en els centres miners del país de Gal·les, la mateixa corrent imperialista accentuada ara, darrere d'una obertura de la visita a terres angleses del representant del Canadà, Mr. Borden, no es en realitat més que una consagració del principi particularista en el regim de l'Estat. Hi ha que tenen en compte que la essència de l'imperialisme anglès consisteix precisament en relligar, els membres esparsos de la gran família anglesa, baix un patró de unitat jurídica i conservant cada un d'ells els seus necessaris i propis drets d'individualitat; de lo que avuy son «dominions», gaudint de totes les llibertats polítiques que's vulgui, mes al fi possessions subjectes a la Corona, no vol fer ja veritables entitats nacionals, lo qual es indubtable que representa una marcada preponderància del principi particularista.

Y, fenomen digne a ser remarcat, si en l'ordre intern, que podríem dir, l'aspecte purament britànic, es el partit liberal el qui més se mostra partidari de les solucions autonòmiques—com pot veure's en lo que ocorre ab la qüestió d'Irlanda—en canvi, en l'ordre exterior, en l'aspecte anglès mundial, com es podríem qualificar, es el partit unitarista o conservador el qui ha indicat la creuada imperialista, i el qui vol fer sortir de les nebulositats en que avuy se troba, la que s'anomena Mes Gran Bretanya. Així, doncs, baix un o altre aspecte, els dos grans partits polítics anglesos (que es quasi com dir la totalitat pública), se mostren en cert sentit, partidaris de solucions d'autonomia, com a un únic medi de fer sobre la crisi d'engrandiment en que avuy se troba Anglaterra, per efecte de la potència i vitalitat adquirida per les nacionalitats de raça anglesa es campades en totes les parts del món.

Ara mateix, el ministre Mr. Churchill, en una conferència que darrerament ha donat a Dundee, aixeca la bandera del federalisme, i troba viva atmosfera de simpatia aquesta nova forma d'organització del Regne Unit, tot i declarant el ministre que parla tan sols en nom propi.

En realitat el federalisme que proposa Mr. Churchill es bastant original, venint a ser una barreja del sistema federal d'un sistema unitari ampliatment descentralitzat; estableix, en efecte, parlament, govern i autoritat, però cada un dels «dominions» autònoms com a Irlanda i Escòcia, i fins aquí arriba la part que verament pot considerarse que enquadra bé dins del sistema federal; cada un d'aquells pobles té suficient individualitat, prou característiques geogràfiques, ètniques, econòmiques, etc., etc., per constituir un mínim d'autonomia de tota l'autoritat i atribucions que siguin compatibles ab la existència d'una superior entitat política comprensiva d'aquelles diverses individualitats inferiors.

Mes després hi ha en l'esquema d'organització política proposada per Mr. Churchill una part que més que propiament federal pot qualificar-se de descentralitzadora; ens referim a la creació de «Regidors» o «parlamentaris» locals, però les més populars parts de l'organització anglesa, com son el Lancashire, el Yorkshire, els Midlands, etc. Ara bé; si aquests parlaments especials tinguessin les amplies facultats quasi de sobirania que haurien de tenir els parlaments dels «dominions», a més del corresponent poder executiu i judicial, en tal cas originarien la desfeita de la creació d'estructura econòmica, la qual no es pot originar en un mateix Estat, que sigui com a complement d'una federació. L'engrandiment de la tasca enorme que avuy pesa damunt del Parlament britànic i la cooperació de valuosos elements de cada regió, fins avuy retraits a la obra del Govern—que son dies grans veniments assignats per Mr. Churchill al establiment dels Parlaments especials de l'Anglaterra—conferirien de la mateixa manera, ab menys inconvenients, extensió la referència d'acció dels organismes locals.

Ab tot, prescintint d'aquelles i d'altres observacions que's suggereixen l'esquema de federació proposada per Mr.

Churchill, creiem altament significatiu el sol fet d'haver-la pronunciada un ministre, encara que sigui com a idea purament personal; el demostra ab eloqüència quines son les orientacions que per sobre les grans unitats polítiques i les poderoses organitzacions centralistes, des va present la consciència col·lectiva dels pobles que per sa indiscutible civilització donen la característica d'una època i tenen el privilegi de senyalar a les altres societats civilitzades el camí a seguir per la realització de la divina espurna d'idealitat que dins de si tanquen.

JOSEPH MARTÍ Y SABAT.

La Reforma de l'Administració local

Les bases del senyor Barroso

Libre primer: Reforma municipal

«Base quinta».—Del alcalde y los tenientes, y de los concejales jurados.

Se mantienen las atribuciones actuales, desmentando la presidencia de la junta municipal permanente.

«Alcaldes» y «tenientes» elegidos por mayoría de votos, por regido y elección popular solamente. Podrá ésser alcalde qualesvol regidor o veñi, ab capacitat d'èsser regidor. En aquest cas haurà de reunir dues terceres parts de votos.

En els municipis de més de 150.000 habitants, el Govern podrà nomenar y destituir l'alcalde, triant entre's veñins.

«Els tinentes d'alcalde serán: dos en els Ayuntamientos de menys de 10.000 habitants, quatre en els de menys de 100.000 y sis en els altres. A cada hi se li elegirà un substitut.

L'alcalde y els tinentes formarán la Junta municipal permanente. Els Ayuntamientos de més de 50.000 habitants elegiran tants regidors jurats com la meitat de tinentes; s'els cigrán suplents.

En els Municipis que tinguin un presupuesto mayor de 250.000 ptes., els Ayuntamientos en ell podrán acordar, per dues terceres parts de votos, una consagració al alcalde per a gastos de representación.

En els Municipis d'un presupuesto ordinari de més de 150.000, aquesta consagració será obligatoria, així com la de les dietes als tinentes y jurats.

«Base sexta».—«Constitución de las corporaciones municipales». Se reconeixera als Municipis la facultat de proposar al Govern variants en la constitució y regimne arreglats a les circumstancies de la localitat per son govern y administració, sempre que ho acordi l'Ajuntament, i que's hi doni publicitat, dictaminant la Junta municipal permanent; que s'aprovi definitivament en sessió extraordinària; que hi hagi aprovació pel Govern ab informe del Consell d'Estat, y si aquest es desfavorable, ab aprovació de les Corts, que deuri ser sempre que's tracti de reforma de preceptes del regimne de la H. Municipal o de la competència dels Ayuntamientos.

«Base setena».—«De las Juntas vecinales y de Mancomunidad». «Aquesta base regula la constitució y funcionament d'aquestes Juntas.

«Los vecinales» les constituirán l'alcalde y dos veñins elegits pels del anexo o barri cada tres anys. L'alcalde representará al Consell y la Junta, y tindrà la de l'alcalde en el territori respectiu. La Junta haurà d'administrar segons els usos y costums. La dona cap de familia, intervindrà en la elecció y funcionament de les Juntas.

«Un procediment que senyalará la ley, el Consell podrà reformar les normes d'administració o acordar-ne de noves.

«Els estatuts de les Mancomunitats determinarán la forma de constitució y funcionament.

«Base vuitena».—«Ordenanzas y Constituciones municipales». Els Ayuntamientos dictaràn ses ordenances.

«Se reconeixera als Municipis la facultat de proposar al Govern variants en la constitució y regimne arreglats a les circumstancies de la localitat per son govern y administració, sempre que ho acordi l'Ajuntament, i que's hi doni publicitat, dictaminant la Junta municipal permanent; que s'aprovi definitivament en sessió extraordinària; que hi hagi aprovació pel Govern ab informe del Consell d'Estat, y si aquest es desfavorable, ab aprovació de les Corts, que deuri ser sempre que's tracti de reforma de preceptes del regimne de la H. Municipal o de la competència dels Ayuntamientos.

«Base vuitena».—«Ordenanzas y Constituciones municipales». Els Ayuntamientos dictaràn ses ordenances.

«Se reconeixera als Municipis la facultat de proposar al Govern variants en la constitució y regimne arreglats a les circumstancies de la localitat per son govern y administració, sempre que ho acordi l'Ajuntament, i que's hi doni publicitat, dictaminant la Junta municipal permanent; que s'aprovi definitivament en sessió extraordinària; que hi hagi aprovació pel Govern ab informe del Consell d'Estat, y si aquest es desfavorable, ab aprovació de les Corts, que deuri ser sempre que's tracti de reforma de preceptes del regimne de la H. Municipal o de la competència dels Ayuntamientos.

«Base vuitena».—«Ordenanzas y Constituciones municipales». Els Ayuntamientos dictaràn ses ordenances.

«Se reconeixera als Municipis la facultat de proposar al Govern variants en la constitució y regimne arreglats a les circumstancies de la localitat per son govern y administració, sempre que ho acordi l'Ajuntament, i que's hi doni publicitat, dictaminant la Junta municipal permanent; que s'aprovi definitivament en sessió extraordinària; que hi hagi aprovació pel Govern ab informe del Consell d'Estat, y si aquest es desfavorable, ab aprovació de les Corts, que deuri ser sempre que's tracti de reforma de preceptes del regimne de la H. Municipal o de la competència dels Ayuntamientos.

«Base vuitena».—«Ordenanzas y Constituciones municipales». Els Ayuntamientos dictaràn ses ordenances.

«Se reconeixera als Municipis la facultat de proposar al Govern variants en la constitució y regimne arreglats a les circumstancies de la localitat per son govern y administració, sempre que ho acordi l'Ajuntament, i que's hi doni publicitat, dictaminant la Junta municipal permanent; que s'aprovi definitivament en sessió extraordinària; que hi hagi aprovació pel Govern ab informe del Consell d'Estat, y si aquest es desfavorable, ab aprovació de les Corts, que deuri ser sempre que's tracti de reforma de preceptes del regimne de la H. Municipal o de la competència dels Ayuntamientos.

«Base vuitena».—«Ordenanzas y Constituciones municipales». Els Ayuntamientos dictaràn ses ordenances.

«Se reconeixera als Municipis la facultat de proposar al Govern variants en la constitució y regimne arreglats a les circumstancies de la localitat per son govern y administració, sempre que ho acordi l'Ajuntament, i que's hi doni publicitat, dictaminant la Junta municipal permanent; que s'aprovi definitivament en sessió extraordinària; que hi hagi aprovació pel Govern ab informe del Consell d'Estat, y si aquest es desfavorable, ab aprovació de les Corts, que deuri ser sempre que's tracti de reforma de preceptes del regimne de la H. Municipal o de la competència dels Ayuntamientos.

«Base vuitena».—«Ordenanzas y Constituciones municipales». Els Ayuntamientos dictaràn ses ordenances.

«Se reconeixera als Municipis la facultat de proposar al Govern variants en la constitució y regimne arreglats a les circumstancies de la localitat per son govern y administració, sempre que ho acordi l'Ajuntament, i que's hi doni publicitat, dictaminant la Junta municipal permanent; que s'aprovi definitivament en sessió extraordinària; que hi hagi aprovació pel Govern ab informe del Consell d'Estat, y si aquest es desfavorable, ab aprovació de les Corts, que deuri ser sempre que's tracti de reforma de preceptes del regimne de la H. Municipal o de la competència dels Ayuntamientos.

«Base vuitena».—«Ordenanzas y Constituciones municipales». Els Ayuntamientos dictaràn ses ordenances.

«Se reconeixera als Municipis la facultat de proposar al Govern variants en la constitució y regimne arreglats a les circumstancies de la localitat per son govern y administració, sempre que ho acordi l'Ajuntament, i que's hi doni publicitat, dictaminant la Junta municipal permanent; que s'aprovi definitivament en sessió extraordinària; que hi hagi aprovació pel Govern ab informe del Consell d'Estat, y si aquest es desfavorable, ab aprovació de les Corts, que deuri ser sempre que's tracti de reforma de preceptes del regimne de la H. Municipal o de la competència dels Ayuntamientos.

«Base vuitena».—«Ordenanzas y Constituciones municipales». Els Ayuntamientos dictaràn ses ordenances.

«Se reconeixera als Municipis la facultat de proposar al Govern variants en la constitució y regimne arreglats a les circumstancies de la localitat per son govern y administració, sempre que ho acordi l'Ajuntament, i que's hi doni publicitat, dictaminant la Junta municipal permanent; que s'aprovi definitivament en sessió extraordinària; que hi hagi aprovació pel Govern ab informe del Consell d'Estat, y si aquest es desfavorable, ab aprovació de les Corts, que deuri ser sempre que's tracti de reforma de preceptes del regimne de la H. Municipal o de la competència dels Ayuntamientos.

«Base vuitena».—«Ordenanzas y Constituciones municipales». Els Ayuntamientos dictaràn ses ordenances.

«Se reconeixera als Municipis la facultat de proposar al Govern variants en la constitució y regimne arreglats a les circumstancies de la localitat per son govern y administració, sempre que ho acordi l'Ajuntament, i que's hi doni publicitat, dictaminant la Junta municipal permanent; que s'aprovi definitivament en sessió extraordinària; que hi hagi aprovació pel Govern ab informe del Consell d'Estat, y si aquest es desfavorable, ab aprovació de les Corts, que deuri ser sempre que's tracti de reforma de preceptes del regimne de la H. Municipal o de la competència dels Ayuntamientos.

«Base vuitena».—«Ordenanzas y Constituciones municipales». Els Ayuntamientos dictaràn ses ordenances.

«Se reconeixera als Municipis la facultat de proposar al Govern variants en la constitució y regimne arreglats a les circumstancies de la localitat per son govern y administració, sempre que ho acordi l'Ajuntament, i que's hi doni publicitat, dictaminant la Junta municipal permanent; que s'aprovi definitivament en sessió extraordinària; que hi hagi aprovació pel Govern ab informe del Consell d'Estat, y si aquest es desfavorable, ab aprovació de les Corts, que deuri ser sempre que's tracti de reforma de preceptes del regimne de la H. Municipal o de la competència dels Ayuntamientos.

«Base vuitena».—«Ordenanzas y Constituciones municipales». Els Ayuntamientos dictaràn ses ordenances.

«Se reconeixera als Municipis la facultat de proposar al Govern variants en la constitució y regimne arreglats a les circumstancies de la localitat per son govern y administració, sempre que ho acordi l'Ajuntament, i que's hi doni publicitat, dictaminant la Junta municipal permanent; que s'aprovi definitivament en sessió extraordinària; que hi hagi aprovació pel Govern ab informe del Consell d'Estat, y si aquest es desfavorable, ab aprovació de les Corts, que deuri ser sempre que's tracti de reforma de preceptes del regimne de la H. Municipal o de la competència dels Ayuntamientos.

partes de agrupaciones políticas contrarias a la suya en puntos fundamentales, mas todos reconocen que Prat de la Riba es el alma, el impulso, la vida de la obra común, que todos creen y de cuya gloria participan todos.

Prat de la Riba no puede encontrarse jamás en la situación de muchos presidentes de corporaciones populares que viven como alejados espiritualmente del mismo cuerpo que presiden, acostumbrados sólo a su vida externa, sin penetrar el alma de él, sin huir en él, ni ser por él influidos y aún manifestándose a menudo sorprendidos por sus iniciativas.

Al contrario, Prat de la Riba se halla siempre al corriente de toda la marcha provincial, y aún en la esfera propia de las comisiones de trabajo, aún en las iniciativas de los diputados, se deja sentir la huella poderosa de su influencia. Y ello no se debe a espíritu absorbente ni a puritos de imposición, sino a la fuerza natural de las cosas, al lógico resultado de su prestigio personal y del común convencimiento de su claro criterio sobre los problemas de la Diputación, por él estudiados profundamente.

Se conocimiento es el que se revela en la Memoria a cada audición preceden estas líneas. Al leerla se aquilata el papel que desempeña Prat en la Diputación. No hay cuestión importante que pueda presentarse a esta o mover su interés, y en la Memoria del año 1910 no aparece estudiada o esbozada siquiera.

Los mismos tres grandes esferas de la actividad de estas Diputaciones provinciales en el régimen legal vigente—obras públicas, cultura y beneficencia—que las cuestiones del nervio de la vida administrativa, que es el mismo que el de la guerra, y que la hacienda se encarga de proporcionar, vienen observadas en dicho mensaje con admirable dominio de todos sus aspectos.

Dotado de una elevada concepción integral de las necesidades y aspiraciones a que habrá de darse cumplimiento, señala con el mayor sentido práctico el medio de traducirlo todo a obra positiva: siempre con la mirada a lo alto más con los pies bien sentados en el suelo, que sólo así se realiza el progreso. Mira al día de mañana, pero atiende al de hoy, y a todos desear que conviene estudiar y de que suerte guiarán sus estudios para alcanzar el ideal perseguido.

leyendo el Mensaje hallará cada cual senda fácilmente abierta para las iniciativas que en cada materia desee. El que se preocupa ante todo de la transformación material del país por medio de las obras públicas, y el que sólo en limitada esfera puede contribuir a ella las Diputaciones provinciales, encontrará aquí el concepto exacto de las vías de comunicación, carreteras, caminos vecinales y ferrocarriles, en estudios completos de su adaptación a las necesidades modernas; sorprenderá de veras hallar un pensamiento tan elevado de aproximación de los pueblos y comarcas, el aprecio y minucioso detalle de cuestiones complicadas que suscitará su construcción, su aprovechamiento por los nuevos medios de locomoción y, en fin, su conservación por los sistemas ensayados en los demás países.

Quien sienta el espíritu atormentado por el problema constante entre el estado actual de nuestra cultura, y aquel a que patrióticamente quisiéramos ver sublimado nuestro pueblo, recordará al seguir a Prat de la Riba en la vía que inaugura para acabar con el triste espectáculo de lo que él llama nuestra bárbara clientela de otras razas y condiciones con esfuerzo perseverante y colectivo a la realización de una cultura que sea la idea de que también Cataluña contribuya con labor propia al general progreso. En capítulos

El desmembrament de l'imperi Turch

Des del segle XIII, en que va fundar-se l'imperi Turch, se va anar engrandint fins a donar un dels més poderosos. Però, a començar el segle XIX, va arribar a la batalla de Lepant (1571) i el tractat de Saratoga (1699) que posava un límit a l'expansió turca. Després de la guerra de independència dels Estats Units (1776-1783) i la guerra de 1806, el desmembrament de l'imperi Turch va començar a ser realitat.

Al començar el segle XIX
L'imperi Otomà, que encara immensa al començar el segle XIX, per quant comprenia: a Europa tota la península dels Balcans, fins als Carpatos; a Àsia, Síria, Turquia, Armènia i l'Aràbia; a Àfrica, Tunis, Algèria i Trípoli. Després de la guerra de independència dels Estats Units (1776-1783) i la guerra de 1806, el desmembrament de l'imperi Turch va començar a ser realitat.

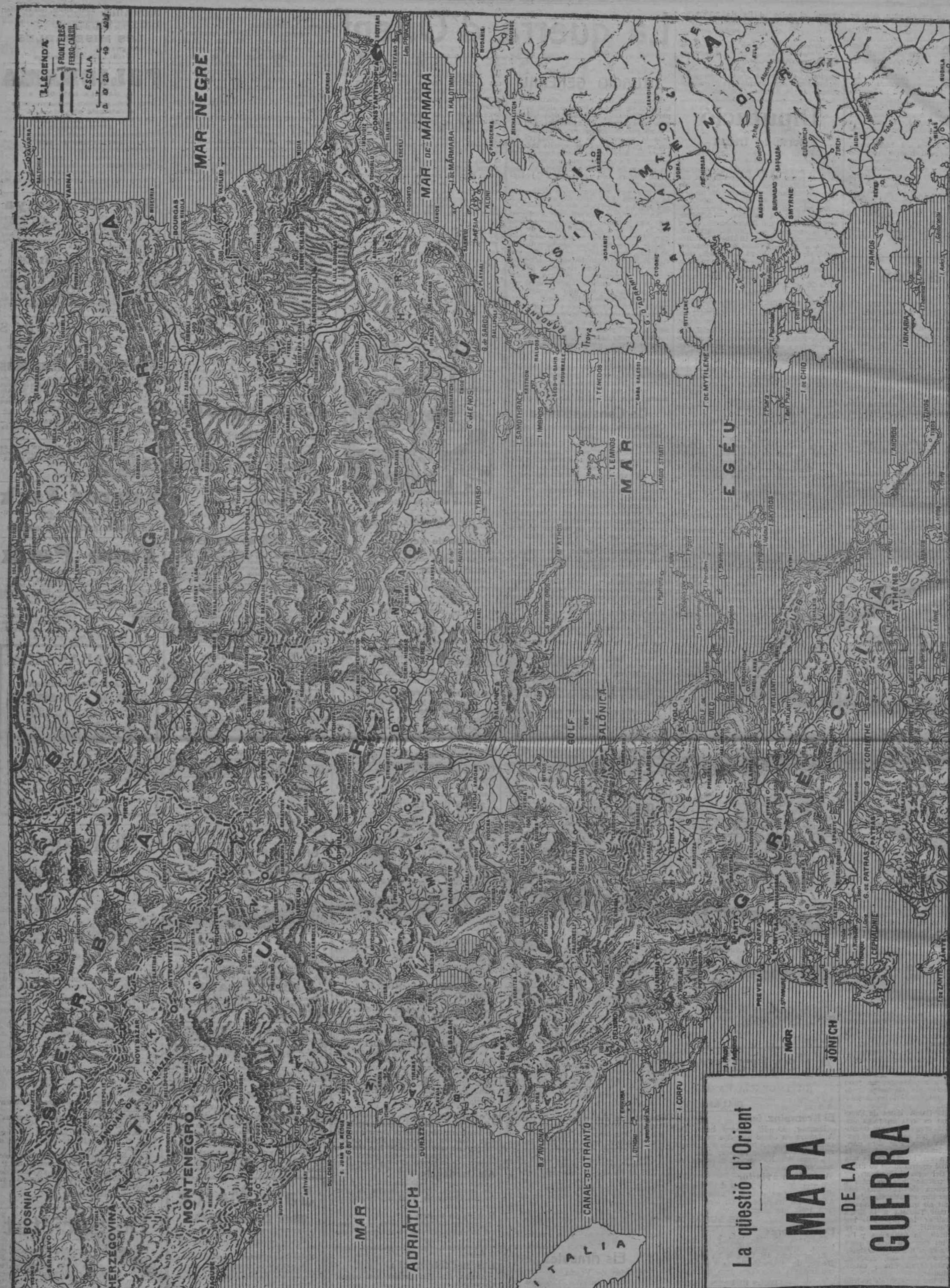
Guerra independent: 1820-29
L'any 1830 va esclatar la guerra de independència dels grecs. Durant el segle XIX, els grecs abans de desmembrar-se, l'ajuda dels francesos i anglesos, i abans dels viatgers de tots els països d'Europa i entre els quals hi havia el gran poeta romàntic anglès Byron. Després de la guerra de independència dels grecs, el desmembrament de l'imperi Turch va començar a ser realitat.

Guerra russo-turca: 1877-78
Després de la guerra de independència dels grecs, el desmembrament de l'imperi Turch va començar a ser realitat. La guerra russo-turca de 1877-78 va acabar amb la victòria dels russos i el desmembrament de l'imperi Turch va començar a ser realitat.

Guerra russo-turca: 1877-78
Després de la guerra de independència dels grecs, el desmembrament de l'imperi Turch va començar a ser realitat. La guerra russo-turca de 1877-78 va acabar amb la victòria dels russos i el desmembrament de l'imperi Turch va començar a ser realitat.

Guerra russo-turca: 1877-78
Després de la guerra de independència dels grecs, el desmembrament de l'imperi Turch va començar a ser realitat. La guerra russo-turca de 1877-78 va acabar amb la victòria dels russos i el desmembrament de l'imperi Turch va començar a ser realitat.

Guerra russo-turca: 1877-78
Després de la guerra de independència dels grecs, el desmembrament de l'imperi Turch va començar a ser realitat. La guerra russo-turca de 1877-78 va acabar amb la victòria dels russos i el desmembrament de l'imperi Turch va començar a ser realitat.

La qüestió d'Orient
MAPA DE LA GUERRA
GUERRA

Revolució turca. — Bulgària independent. — Anèxio complet de la Bòsnia i l'Herzegovina a l'Austria: 1908. Finalment l'imperi Turch, a conseqüència de la guerra abans, acabada de poc, s'ha vist obligat a declarar autonomia a Bulgària.

Tessàlia Grega. — Creta autònoma: 1897-99. Creta, per la seva banda, va obtenir en 1913.

Guerra italo-turca. — Autonomia de Trípoli: 1911-12. Finalment l'imperi Turch, a conseqüència de la guerra abans, acabada de poc, s'ha vist obligat a declarar autonomia a Bulgària.

Pàgina Artística de LA VEU

Excavacions y troballes.-Art antich y modern.-Pedagogia artística.-Museus y Coleccions.-Art nacional y extranger.-Curiositats barcelonines.-Ressenya de conferencies.-Exposicions locals y forasteres.-Llibres y Escoles. Noticies de concursos y de tot lo que pugui interessar als artistes y als industrials d'art

150

Xalet propietat del banquer de St. Feliu de Guíxols D. Arsen Girben. Construit darrerament en la Plaça de Sant Pol d'aquella localitat, baix projectes y direcció del arquitecte D. Joseph Goday.

Aniversari

Aturem avuy per un instant les nostres tasques cotidianes, per rendir homenatge a la memoria d'aquell qui fou el fundador de la nostra "Pàgina Artística" y s'oposà essent encara mestre de les directores per tota la nostra publicació canina.

Dos anys s'han passat des de la trista data de la mort del Ramon Casellas, y es encara avuy en nosaltres massa viu el record, y massa palpable resultat de la seva feina d'innovador del nostre món artístic, perquè aquells qui estem en les aventures del nostre moviment, deixem passar sense unió aquestes hores de aniversari.

Dos anys son llargs en la vida agitada d'un període d'evolució com el que sofim actualment; mes, les polsacions constants no torben pas la visió clara en nosaltres de que, això que tot avuy se mou y fructifica, ve impulsat per una força y un prestigi anterior a nosaltres, que fou aquella força y aquell prestigi de la ploma del nostre estimat mestre, el crític eminent, l'escriptor refinadíssim.

En Casellas haurà deixat de veure abans de sa mort, malauradament massa matèria, els fruits més afortunats del arbre que ell plantà. D'aquell Noell que havia seguit en tots sos passos desde la infantesa, pot dir-se, d'aquell Clara, del qui no arribà a veurem més que els primers treballs; d'aquell Sunyer; d'aquell Torres-Garcia, tan atentament observat; del Casanovas de ara, y d'uns quants més dels més joves, que vinen ab una força y ab una realitat de substància altament esperancadora, en Casellas no'n pogué fruit tot aquest bé de Déu d'affirmacions que durant el curs rapidíssim d'aquests dos anys ens han donat.

Mes, aquestes juveniles energies que apunten com estels d'aguda brillantor en el cel del nostre perveïr, certament son derivació encara d'aquell moviment de desvetllança que inicià en Casellas en el nostre món artístic,

Perfil de la Testa de dona modelada per en Jacint Ayne

quan parlant, en les seves troncades de París, dels moderns pintors del seu temps, enderrocava aquell petit món de la pintura provincial d'aleshores, per obrir espais en els quals les energies joves ansioses de renovació, trobaven camps per desenvolupar-se en la seva ploma, a la qual se sab que fou portat a Flandes en 1495. No deixà de dir quicòm sobre altres artistes y de la manera com influïren en els de les diverses regions espanyoles, citant per això el gran pintor portugués Nuno Gonçalves y sobre tot el celeberrim Joan Bosc, dir Jacint, (1413-1461), pintor valencià cedit dues vegades a Nàpols per Alfons el Magnànim, del qual artista he fet força y detalladíssima biografia plena de detalls del seu temps y interessantíssima per l'història de la pintura catalana. Y en aquest punt, no deixà sense citar nostre Lluís Dalmau, sobre qui donà un document desconegut, pel que consta que en 1430 se trobava a València, encarregant-se la pintura d'un davant d'allar, (gall), en tota de burell de Constantia.

Ditaven encara els aplaudiments tributs al treball documentadíssim del senyor Ramon, quan saltà el jove artista Carle Aru, inspector dels monuments de l'Ella antigament catalana, per denunciar la seva dislocació tractant de les "Corrents artístiques pictòriques", especialment hispàniques, de la que fan referència al final del segle XIV y principis del XV les obres d'aquests dos del tot catalanes, com ho prova un troc de retaule ab l'escena del Calvari, procedent, ab altre en que's presenta un sant cavaller del convent de Sant Francesc de Caldes, y avuy guardades en el Museu d'aquesta població. Una fotografia de la primera d'aquestes taules, que passem de mà en mà, feu assentir a les paraules del ponent, que mencionà l'existència del pintor català Benenguer Picalul d'aquells temps en la illa de Sardenya. Presentà també fotografies de la "espradera del retaule o anconca de l'Anunciata de Sant Francesc de Geller, ab cinc figures de figures de Sants, en les que hi volgué veure certes reminiscències de nostre Borrassà; el retaule de Sant Bernadí, complet, ab vuit cares en sos tres cossos y set en el bancal, tot el de disposició idèntica als catalans, en el que hi mencionà un cert aire del Huguer, pintor que, per altra part, no es pas improbable que hagués fet quicòm per Sardenya, propovent un document trobat per el que potser hi hagi un llunyà contacte ab l'art dels Vergós, en la part baixa del qual hi ha quatre compartiments ab els Sants Adutori, Pere, Antoni y la Pietat, y el de Sant Agustí, en el que hi surt un cert aire del Jacint. A finals del segle XIV, continuà l'Ar. l'art dels pintors sards se fa més indígena adquirint caracter més propi, resultant que cap obra pot identificar-se ab les d'autor català conegut, venint a ser ses obres com un díptic del art pictòric de Catalunya que, segons les orientacions rebudes pels artistes, a voltes té un determinat segell italià, que's fa preponderant un cop està acabat el primer terç del segle XVI. Y en aquests punts pogueren veure noves fotografies, resultant identificats un Llorens Cava, que en 1501 firma l'anconca del barri dels Stampaci de Geller, deixant altra obra de disposició idèntica a les catalanes, formant sis requadres en sos tres cossos y set més en el bancal; un Joan Barcelona que, si no deu l'any, firmà un retaule en quals reproduccions poguerem reconèixer nostres patrons de rajola blava un Gentile Sapiente que feu un retaule per als franciscans calderins; y un Joan Muru, de qui se sab l'existència en 1519.

El Congrés d'Historia de l'Art

Roma, 24 octubre 1912.

Amich Folch: Dilluns fou qüestió d'assistir a la secció segona del Congrés. En ella's tractà solament de coses interessants per l'història del nostre art, resultant una diada de gran honor per la terra catalana y de la que nosaltres n'hem de restar ben jovesos. Començà el competentíssim següent don Ferrán de Sagarra per llegir el seu treball, referent al art de gravat en la sigilografia catalana del segle XIV. Tòthom sab que l'autor del treball llegit és un especialista en la matèria y un incansable rebuscador de tot lo que fa referència ab els segells catalans, per lo que s'esperava ja un magnífic estudi.

El senyor Sagarra, en una introducció, parlà de lo que diuen els següents respecte a la dificultat de trobar el nom dels artistes a qu's donen les matris dels segells que pegen dels vells pergamins, exposant com sols una investigació constant dels arxius podia donar lloch a que's sapigués quicòm d'una tal especialitat. Després donà notícia de les grans dades de segells anteriors al segle XV de que ha trobat dades, citant documents referents a Bonaventura (1296), Ramon Joan (1305), Guillem Vercell (1315), Tuxó (1320-23), el jueu Salomó (1320), Mino de la Seta (1320-23), Joan Garcia (1340), Pere Bernes (1346-78), Franci de Comapregona (1351), Joan Baste (1351-56), Salomó Barbut (1356-58), Francesch Bleda (1368), Romen Desfeu (1363-1414), Joan Diana (1371), Consoli Blanch (1373-1400), el jueu Jucel Avinardut (1376), Barthomeu Corcolla (1376-1417), Antoni Baster (1376-77), Guillem Desfeu (1378), Mi-quet Bleda (1383-99), y Bert Agustí (1384). Tots aquests noms son d'argenters valencians, catalans y rossellonesos, que obraren segells de caràcter oficial. El disseny aplecals documents a lo que's artix ensenyen, projectant una bellíssima col·lecció de diapositives reproduint les de belles de plom y models de segells en cera dels reys Jaume II, Elisenda de Moncada, Alfons III, Pere IV, Martí l'Humà y Maria de Lluna, sobre's que feu discrets comentaris, ponderant sa bellesa y condicions d'art. El treball del intel·ligent sigilògraf català fou molt celebrat pels concurrents.

Seguí la lectura del estudi que'l professor de Madrid, don Elies Tormo y Monzó, feu explicant las relaciones del art flamenc o flamand ab Espanya. Començà aquest estudi explicant el document ja conegut, pel que consta que'l batlle general del regne de Valencia, Berenguer Moxader, en 1444, envia a Alfons el Magnànim a Nàpols una taula de Sant Jordi que havia aquell adquirida a Valencia, feta per mà de Jo-hannes y molt aptament acabada. Un nou document, referent an aquest envió, diu que'l Sant Jordi havia sigut adquirit pel citat batlle, sense ordre reyal y sols ab el desig d'interpretar el gust al Magnànim, afirmant que la taula era pintada y dibuixada de mà de mestre.

Johannes el gran pintor del il·lustre senyor duc de Borgonya. Això diu prou clar que s'aleix realment al famosíssim pintor mestre Joan Van Eyck, de qui s'havia dit prou que en persona, en 1427, estigué a Valencia, per tractar de part del seu noble senyor, el duc de Borgonya, el casament d'Isabel d'Urgell. Potser a l'obra adquirida del batlle de Valencia's degué que ja en 1454 el brillant humanista Fazio escrigués els elogis que tribuà al "Johannes Gallicus", o sia el Van Eyck. El senyor Tormo s'ocupa també de la donació que feu Joan II de Castella a la Cartoixa de Miraflores, d'un triptic de Roger Van der Veyden, y de l'estima que ja als segles XV y XVI se tingueren en la península les obres dels pintors flamencs; repint, entre altres dades, lo que ja's sabia respecta a com en 1374 Pere IV degué fer venir un Joan de Bondol (de Bruges), que no li complí els tractes, y com Joan I volgué que un jaco Tuno passés el Pirineu per venir a dissenyar bancons. Y s'estengué a parlar de Jo figures de cares per uns brodadors bavaques s'es dit, sense la oportuna comprovació, de la presència de Jacquemard de Hesdin, en temps del Rey Martí, extenent-se més a donar notes inédites sobre els treballs que feu a Espanya l'esculptor Jannin de Tournay, que estigué a Navarra entre 1411 y 1424, el Joaquin d'Utrecht, que esculpí a Tordesillas en 1424 y 1467, y l'Annequin de Egas Coman, que obrà a Gundalup en 1458 y 1491, passant també a parlar de l'estatua equestre de Sant Martí, de bronze, que hi ha sobre'l portal d'una iglesia valenciana y del que se sab que fou portat a Flandes en 1495. No deixà de dir quicòm sobre altres artistes y de la manera com influïren en els de les diverses regions espanyoles, citant per això el gran pintor portugués Nuno Gonçalves y sobre tot el celeberrim Joan Bosc, dir Jacint, (1413-1461), pintor valencià cedit dues vegades a Nàpols per Alfons el Magnànim, del qual artista he fet força y detalladíssima biografia plena de detalls del seu temps y interessantíssima per l'història de la pintura catalana. Y en aquest punt, no deixà sense citar nostre Lluís Dalmau, sobre qui donà un document desconegut, pel que consta que en 1430 se trobava a València, encarregant-se la pintura d'un davant d'allar, (gall), en tota de burell de Constantia.

Tots els catalans no'ns cansarem de celebrar la revelació que acabava de fer-nos el senyor Aru, ab qui el senyor Puig y Cadafalch (en català) y el senyor Filjoan (en italià), conversaren, feliçment d'assumir, agraïnt la contribució que havia prestat, y la que, ab la promesa de la publicació d'una obra especial sobre la pintura sarda, donaria a l'història de nostre art.

Y en veritat, les fotografies presentades deixaven prou veure que les obres dels pintors sards no tenen res que veure ab les de l'Italia central durant casi un segle y mitg, resultant elles si no una manifestació artística de gran mèrit, quicòm interessant, en que's catalans hi hem de veure una relació de germanat, ab lo que feyen els artistes del temps en els països de la confederació catalana-aragonesa. Faltà veure el color de les pintures en taula de Sardenya, però en el disseny iconològic y forma dels retrats s'hi ha d'admetre grans punts de contacte ab nosaltres.

Y ab lo que queda apuntat pot veure's si va ésser interessant per Catalunya el treball fet per la secció segona del Congrés d'Historia de l'Art, el dilluns passat. Aquest, al escriure les presents ratlles, ha donat ja per terminades ses tasques. Ara heu d'esperar la publicació de les memòries, en les que n'ha haurà algunes que's catalans tindrem de conservar ab goig y ab un cert legítim afecte.

El vinent Congrés s'ha acordat que tinga lloch a París dintre cinc anys, havent sigut elegits per formar part de la comissió organitzadora del mateix els senyors Puig y Cadafalch y Tormo y Monzó. S'ha de veure que en la cinquena reunió dels historiadors d'Art, nostra terra hi tingui també una representació. A Roma s'ha parlat ja per tothom de l'art català, donant-se una benlloçança que no hem pas de deixar perdre.

Joseph GUDIOL y CUNILL, Pere.

La plaça d'armes del Parch

Molt bé ha fet el Foment de les Arts Decoratives, al demanar al municipi que la plaça d'Armes del Parch, termi al seu estat natural; quedí desembossada dels arbres que's hi trobaven, que en mala hora hi foren posats.

Era un lloch cobert d'herbes, y res més. Un espai lliure, tranquil, res seguit, desdell que podien contemplar-se les grans masses dels edificis que foren de la Catedral y el Museu d'art, la iglesia, el palau del Governador.

Prop d'allí, s'obria'l lloch del Parch, ab els arbres de les voreres rebent en l'altura ab els arbres que hi havien. Calma, repòs, tranquil·litat que hi anava a la veia del vegetació, monumental edifici. Era un troc ben hermes de nostre Parch.

Mes, un Ajuntament que no té idea, sens dubte, de la transcendental importància que's parchs tenen en tota ciutat, va destruir la gràcia d'aquell lloch. Com si no hi haguessin a Barcelona solars per comprar o arrendar, un empresari s'ha empenyat de nostres jardins públics, per establir el seu negoci. Y un Ajuntament, afavorint més l'interès del negociant que'l de la ciutat, va permetre la profanació.

Els parchs son element indispensable de tota ciutat ben construïda; serveixen pel seu embelliment, donen salut al cos y al esperit dels habitants. Un moviment universal existix avuy per ferlos lo més grans, lo més esplèndids que's puguin.

En lloch els destrueixen. Les ciutats consignen cada dia en els seus pressupostos, més fortes quantitats per aquests parchs, al anunciar el concurs de projectes per son engrandiment, imposen la condició de dedicar a via pública y parcs el seixanta per cent de la superfície a urbanitzar. A Harrisburg guanyava sempre'l caniche de batlle un candidat republicà; perquè en el seu programa electoral figurava la conveniència d'establir un sistema de parchs, va vençer el candidat democràtic.

Un sol en possem de parch y no sabem conservar-lo; no tenim consciència del seu valor.

La plaça d'Armes armonisava perfectament, en l'estat en que abans se trobava, ab els edificis propers y en especial ab el Museu. La plaideja de fora s'avenia molt bé ab el silenci de dins. Era ben propi, aquell prat de fina herba, que millor estaria encara plantat d'arbutans y flors, davant de la façana dels museus artístics, lloch d'estudi, dipòsit de precursors artístics, demanà repòs, silenci al seu entorn.

El bullici més aixorçador, els espectacles més estridents s'hi han portat. Montanyes russes, ferrocarrils en miniatura, cavallets elèctrics, zàrangsues, focs artificials ab dispar de petards que al centre truenquen les claraboyes y engamen de globos proveïts de grans recipients de líquids inflamants que de poc a poc un dia al cadut sobre les teulades cremen el Museu; tot això

Fronte dels temple descobert en les excavacions realitzades a Boleña. (Vegeu l'article "Deu de Solsona")

Camperola romana. Pintura a l'oli de Jaume Serra y Aleu, pensat per l'Ajuntament de Barcelona.

es, avuy vell del edifici abent tenim nostres coleccions d'art.

Per comptes d'un pla cobert de agones, trobem sobre'l terreny un gran assaonament de construccions. N'hi han de ferro d'aspecte industrial, que signifien a grans alades; altres, ab pretensions arquitectòniques, son de fusta, recoberta d'ornamentació de guix y estora emmoltats; un monstre grotesch de cartó-piedra s'eleva damunt de tot. La disposició del conjunt es feta sense ordre ni concert; apleta, manquen punts de vista.

L'anticonia es forta. El Museu, per al gran art, per educar el sentiment estètic del poble, fomentant la dedicació, l'afinament dels esperits. Devant per davant s'hi han portat unes instal·lacions penitencials de les quals es absolutament importat: una escola de mal gust.

El Parch de Barcelona ha d'estar en forma correcta, civil, ben tingut. Convé que la situació actual acabi.

A gran villania venen els pobles que, en lloch d'atendre als ciutadans, se deixen portar pels negociants, pels ignorants. Es d'esperar que's esperits cultes, els homes de bon gust, vegin respectar el seu criteri.

G. MARTORELL.

De Solsona

Altres restes romanes

Mols son els llocs d'aquesta comarca que desitgem excavar, però hem d'accontentar-nos ab les ganes, frefurosos de tota classe de media.

El lloch que més feya d'altres era'l camp que hi ha sobre l'aigua-barreg dels rius Blanch y Negre, casi totent a la ciutat. No que en ell tinguéssim més esperances de trobar-hi mil·lors dades, més preuats objectes; sinó perquè era més aprop y més sovint el visitarem. Cada any, després de la llaurada, anavem a resseguir el goret para veure si ab l'arreu havien llevat quicòm, manco fos un petit fragment de ceràmica, que may faltava, y aquest fragment ens feya créixer el desig d'excavar-ho, que's tonia en la nostra impotència.

Ara ha sigut satisfet.

El company Joseph Sagúes portà l'afició a excavar fins a l'heroisme, al sacrifici. Es un mestre de cases que començà jornal a les cinch del matí y l'acaba a les set del vespre. A pesar, donchs, d'aquest treball, durant uns quants dies aquest estiu ha anat a excavar en aquest lloch desde les quatre a les cinch del matí y de les set a les vuit del vespre. Els deus de les arts antigues li han premiat el sacrifici. Ha trobat sepulcres romans construïts ab les acostumades tegules, però fets malbé, per quant eren poc fonsos y al llaurar el camp eren espatllats per les relles, encara que algun no més en sa part superior, mancanti poch més que les simbrices. En una d'elles, sota mateix del crani, hi ha trobada una moneda que fa que poguem classificar aquests restes de últims del segle III. En l'anvers hi ha una resta ab corona antiga o de punxet, ab la inscripció "Avrelia nava", y al revers una dona dreta sostenint, probablement, no's veu bé pel rovell, una pal·la en la una mà y corona en l'altra. Al indret de la cintura té al davant una estrella de sis puntes y una T al darrera. De la inscripció sols he pogut llegir la paraula "Pax". Pesa 255 grams.

Es de notar que un sepulcre tenia les simbrices angulars y no corbes, com acostumen.

Hi ha trobat, ademés, trocets de vidre que revelen objectes ben artístics, fragments d'anfors, d'ampolles de terrissa y de terra sigillada; però tota mena de utensilis. N'hi ha que procedeixen del forn del qual parlaven des passats en aquesta "Palla"; y en un dels fragments hi ha gossos, aucells, y conills, representant, segurament, una escena, que la fotografia no ha pogut distingir per lo baix del relleu. El fragment més gros consisteix en un fons de patera. Té dibuix enfonsat y no en relleu com els altres. Es de dir

ramita venissada de negre, com la que s'anomena comunment campamana y fou trobat a més fondaria que cap com cal a sa major antiguitat. S'hi han trobat també segells y altres objectes d'os y de fanya y un troc de carnal, de grans dimensions, y que no sabem a quina especie d'animals podia haver correspost.

Va trobar-hi a manera d'un esllor, però fet de paret seca en la terra y no excavat en el tapís, que tenia'l diàmetre de un metre, aproximadament. Al costat d'ell hi ha restes evidents d'haver-hi pels metalls pels enguerres que s'hi troben, y lo probable es que s'hi fabricaren claus de ferro pels molts y de diverses mides que enterament oxidats ne sortien. Hi havia al mateix lloch algun clau de bronze, agulles y fibules del mateix metall, y principalment, l'hermós bronze, ple d'expressió y de vida, encara que barba-ment treballat, consistent en un gos qui caça un senglar. La millor descripció d'aquest notable bronze es l'adjudica fotografia, que devem agrair al senyor Colell.

Ara està trobant parets y paviments, dels quals difícilment podrem alçar la planta, perquè encara que ho arribés a mirar tot, a mesura que va descobrint, els pagessos van jupant para tornar-ho a conrear.

He dit que'l nostre desig era satisfet. Més, no; ha augmentat més encara; puix sabem que aquell sub-sol està ple de restes romanes y com la curiositat may descansa fins que ha assolit el complement de les seves cobertes, y ara son majors els motius que's mouen a veure'l, agulles més y més el desig de poder-lo remoure del tot fins a saber lo que amaga.

Lo fet fins aquí no son excavacions, son sondeigs; puix va obrint petites sin-cors als indrets que li sembla fins a arribar a la terra may remoguda, y així no poden classificar-se bé a quines èpoques els objectes pertanyen, o sigui els de unes capes son barrejats ab els de les altres. Generalment n'hi ha tres de marcadament distintes: una de uns tres a quatre pams, ahont s'hi troben els sepulcres; altra que en alguns indrets desapareix y la última en la qual hi son trobats objectes d'os, una moneda llièrica, que no desdorch per ser esborrada la inscripció, el bron-

Teste de dona per Jacint Ayne, pensant per l'Ajuntament de Barcelona.

PRIMERA MEDALLA: BARCELONA 1907

TALLERES: Carrer Sarrià, 88

COMPRAS
Y
VENTADE
ANTIQUIDADESza y el fragment de cerámica adornat
ab una, diuturna, creu florejada, y
altra ceràmica diversa de la que's tro-
ba en la capa superior.Segurament que molts tindrien que dir,
ab aquestes petites excavacions, per
quant queden fetes una barreja les di-
verses capes; però, qui no pot segar
espigola, y aixís y tot, mereix els més
grans elogis el sacrifici del mestre Sa-
gués, y la emporadon del curiós y
notable bronze que hi he trobat. (No
podria ser aquest adreçat per la Ju-
lia de Músser a bon preu, sabent de
cert que l'import seria invertit en fet
majors y més bon fetes excavacions?
Solsona, octubre 1912.

Joan SERRA Y VILARÓ

"L'ART"
de Théophile GautierUn veritable cànon o lley de la pro-
fessió artística està intensament resumit
en la poesia "L'Art" de Gautier.
Que l'art no sia una violència, una
mal articulada expressió demostrativa de
un estat de primitivisme vergonyosament
barbàr; aquí està tot lo que'n vol dir el
poeta.Com a poema directiva en la generació
de l'obra, el poeta signa la depuració, y
com a poema productiu ens demana
un element d'obediència a l'efort y a
l'energia.Vé a ésser aquesta poesia una vigorosa
amonestació y encoratjament a la tasca
constant y heroica, y un elogi vibrant
al llur treball. Bon punt el poeta comen-
ça a parlar, ja ens diu de quant bella
exemplaritat es el treball, cós, y no
s'hi conté de paladejar ab volup-
tositats remarcables dels més nobles
materials que s'apresten al art; el
marbre, l'ónix, el metall. Talment al
lleuger la primera estrofa sembla que s'en-
devini en Gautier l'amor y l'entusiasme
que tot estatuaria sent pel marbre en
brega, ab el qual tantes victòries ha
conquerit. Talment apareix que sigui el
qui budia l'axilla del discòbol y fixa en
el marbre el bategar dels muscles en
l'alta.Gautier, qui escribia en versos de
excel·lència y perennal perfecció, recomana
per les arts el material més noble, més
resistent, y això no es solament per el
raó de que així se dona a l'obra de
art la sublim vitalitat, però també
perquè en sol d'honor que dicim ben alt,
ab quin màxima superioritat s'imposava
l'individualitat de l'artista damunt totes
les coses; no es tampoch, ni molt menys,
per repetir la vella doctrina d'economia
domèstica que formulà sapient adagi
de lo barat es cur, blanc de les ires
de masses empresarials y dels qui comen-
cen ab innòcues imitacions, sinó que
abunda en més claretat el verb del
poeta.Gautier diu la lloana dels materials
indomables per posar fons y blasmar a
tants d'orats que, venint a copia de violència
a perturbar la beatífica pau del reyal-
me de la Bellesa, pretenen encara dis-
simular sa propia fragilitat y imperícia
ab una major estiridència, ab els noms
d'una estètica, de la que avuy encara
alguns no's venen desposseir, y que res-
ponen a sinceritat, naturalitat, espontane-
ïtat, als quals, per ventura de tots,
ja'ls han caducat, se'ls han després les
majestats inicials, si es que may ne
puguin haver estatendes.El poeta, fent així l'apologia de la
fira y apura labor y del material indom-
able, es esperant de que, quan mes,
quedarà, precument compromesa, la espon-
taneïtat brutal y mal convida, y l'enfor-
ta, constància y la depuració ompliran
tot el temps de reposada gestació y ma-
turesa, que'l poeta patriu exigia abans
de que l'obra fos concedida a la llum
del món, tan maligne en ironies dels
dolors de l'entement.En l'estrofa final se resumeix y con-
tenta la ment del poeta.Talla, pujaix y lima.
Del somni que't dill vent
anima
el bloc més resistent.Bastida ab despitats tan extrema la
fata doctrina de l'esponantat ab tan
breu y elegant parlar, però tan co-
pós en encanyes, ja's compondrà
quant a prop estava el poeta y com era
vident precursor de l'estètica liberal-
lisme, però de llibertat molt regulada, volun-
tariosa y guerrera de l'Arbitrarietat, que
en l'infancia del noucentisme devia ésser
proclamada a Catalunya com l'evangel
d'una nova era, pel Mestre qui porta
el Rigne del nostre Renacimiento.Però ja seria guanyada una bona tri-
buna de la qual el poeta, resistent, y po-
drim dirnos en per ben content, si'ls
artistes saben conyir en callar, pujar
y limar ab esforç incansable, més resis-
tent dels blocs.Si fós ab el concepte del poeta, quants
de kilòmetres de tela pintada y quanta
de ciutat en guix, fanch, y fins en pe-
dres com pedres dels tallers no brin-
cia, escomentant, incansablement, en-
frent l'obra del trodo del taller aquell
abont ha gestat iament y ab tortures
de deliri y abont deseria esperar el temps
de maduresa.Convé desenyar-lo, lo que al aquí son
homes de voluntat, ardis, però batre's
ab el marbre, depurant tota llefiesja y
concedint a l'obra tot lo que de lley
se requereix en un cos si y perfecte.
L'obra d'art es obra d'artífici—serà
artífici—y n'ingà per raonament devé unartista complex de solts y múltiples
coneixements, com un Vint o un Ce-
llim.Rès de tortures falses,
més sols marxars dret
més sols marxars dret
si calces,
musa, un curiós estret,
Defug el ritme fícl
com un calcat baldé,
ingràcl
y que a tot peü ve bé,Ens resta després d'això tancarnos
en nostre taller o cambra de treball a de-
purar l'obra, a definir y arbitrar un es-
til. Tot lo que no sia això, tot lo que
vulgui dir sinceritat, naturalitat, espon-
taneïtat, son paraules vanes, normes que
inflen de suficiència.La paraula eposa, que vé a resumir
la munitat d'alguns, està en el qu'is
vanit d'indolent o d'aver nascent geni,
y com a tal preté imposar son geni ab
tot lo que tingui de brutal, de selvatge
y de mal educat, sense lley de civi-
me, que es dit artífici, refinament, els
gancia, art.Benaurada la posa del qu'is diu ho-
me de treball y de depuració, guerrer
en anartriata.Sinceritat, naturalitat, espontaneïtat
son sinònims d'inconsciència, y l'incon-
sciència marca l'estultícia en el rostre de
les obres.

J. M. de PEDRALBES.

(1) Els fragments que n'estampem aquí son
d'una cançó traduïda del paler, posat en
el qual Ferrà, y el volum dels Joys Florit de Gi-
rona de 1911.**Crònica****El nou Hospital de Sitges**L'hermosa vila de Sitges, l'amiga de
les coses de la Bellesa, acaba de con-
struir baix el patrocini de distingides per-
sonalitats, un nou hospital en la part
alta de la població.L'edifici, de línies elegants y senzilles,
ha sigut projectat y dirigit per l'omni-
potent don Josep Font y Gual, el
nom del qual es ja en el nostre país
una garantia de bon gust y de bon sen-
tit arquitectònic.A part de les condicions de sobrietat
que desde aquest lloch no'ns hem pas
d'ocupar, el nou edifici ofereix aspectes
interessantíssims, aixís a fora com a l'in-
terior; y sobre tot a l'interior, galeries,
vestíbul y escala, hont la fredor d'aques-
tes cases de beneficència, ha cambiat
en una simple y senzilla elegància, com-
pant damunt les parets blanques y pol-
ides, qualche bella taca d'objectes d'art
y quadres de bona mena, que sabiament
hi han sigut disposats.Ens felicitam de debò del nou hospi-
tal de Sitges, y de que la benemèrita
fama del mateix hagi confiat a mans
tan capaces com les del senyor Font y
Gual, la direcció del nou edifici, model
exemplar de les petites construccions de
aquesta mena, en poblacions de l'impor-
tancia de Sitges.**Els pensionats de l'Ajuntament**Avuy honorem les columnes de la nos-
tra PAGINA, ab la publicació de dues
de les obres enviades pels joves artistes
senyors Anyé y Seta y Aleu, pensionats
al estranger per l'Ajuntament de Bar-
celona.Abdués obres revelen en els seus au-
tors indubtables condicions que son una
prometença de quel sacrifici econòmic
que la ciutat s'es imposat, enviantlos al
estranger a estudiar, no ha estat pas
en va en aquests casos cançons;
cosa que, certament, no passa massa
sovint, tota vegada que aquesta mena de
pensionats se concedeixen sense control
tècnic de cap mena, ni certíficat de mèrits
demostratiu de mereixements.Creuem que'l millor comentari que pot
ferse a les obres dels dos joves artistes,
es dir que estan en camí de fer belles
obres, y de donar ab creixements a la
gloria de la ciutat, l'edifici que ella ha
fet per sostenir els seus estudis.**Miniatures perses a Barcelona**En J. Dalmau, les Galeries del qual
son ja prou conegudes entre'ls amics
de les coses d'art de Barcelona, ens co-
munica desde París, una d'aquelles no-
ves que causen sensació.Sensació diem, perquè aquells qui des-
de Barcelona, imaginaven els caplen-
dors y la riquesa de la Exposició de
miniatures perses, realitzada en el Pa-
belló Marsan del Louvre, durant el pas-
sat estiu; els que seguien pas a pas
els comentaris que'ls entesos no feyen,
els qui observaven l'afluència d'especta-
clistes de tot el món, que a sa reunió
acudien a la capital francesa, es real-
ment sensacional la nova, de que tra-
duïda gran part d'aquelles miniatures,
que figuraren a l'Exposició del Louvre,
ara serán exposades a Barcelona, a l'a-
quell deliciós niu d'art del curer de la
Portaferrissa, que porta'l nom de Gal-
eries Dalmau.M. Demotte, el cèlebre col·leccionista,
propietari de la majoria de coses ex-
posades al Louvre, pot dir-se que es el
patrocinador d'aquesta exposició, y a la
seva bona voluntat y al esforç de J. Dal-
mau, deuen la presència a Barcelona,
dels deliciosos joyells que'ns serán mos-
trats a primers d'any.Feliç ense d'aquest aconteixement, per
l'importància artística que té, y sobre
tot, per patentar una vegada més la nos-
tra capitalitat, ja que es aquí abont afue-
xen les belles coses que arden arreu
del món l'entenc.

No cal dir que ab molts d'aquesta ex-

hibició, les Galeries Dalmau, guanyaran
en nom y prestigi damunt dels ja con-
querits ab l'exposició del Cabaner y la
dels artistes polonesos, celebrades la tem-
porada darrera.**Mobles**Dijous passat tinguerem ocasió de veu-
re en els importants tallers de mobles
de don Antoni Ruiz, un magnífic moble
biliar destinat a una potentíssima fami-
lia americana, que acredita el bon gust
de la casa y el dels seus possessors.**Viatge d'estudi**Ha sortit cap a París en viatge de
estudi, el distingit artista escenograf
y notable paisista don Domingo So-
ler.Desitgem quel viatge li sigui ben
profitós.**Un pantó**Als aparadors de cin Santamaria hem
tingut ocasió de veure exposat un joell
magnífic d'ornament d'altar, destinat
a la capella del pantó, que en el
cementerí de Sant Andreu, acaba de
ser construït per encàrrec de la fami-
lia Bengual, baix la direcció y pla-
nols del notable arquitecte don J. Vi-
laseca y Rivera.La obra del senyor Vilaseca es con-
cebuda baix un criteri artístic tot mo-
dern, però sense oblidar alguns princi-
pis tradicionals sobre'ls quals totes
les formes tenen la seva base d'elegància
y de rahó.Tant la obra de orfebreria, com la
d'arquitectura, son dignes del nom que
les firma.**Exposició de Riquer**S'antuncia per l'11 de 25 de novembre
prop-venint la inauguració en el Fayans
Català de l'exposició de les obres que
durant sa estada estival a França ha
pintat el distingit artista don Alexandre
de Riquer.A la exposició hi figuraran nombro-
ses obres y, entre elles, variis quadres
de temes espanyols.**Esmalts y repujats de l'Andreu**Al primer de abril, a les Galeries
del Fayans Català, s'inaugurarà la ex-
posició de repujats y esmalts del no-
tabilíssim artista Andreu, qui, entre al-
tres peces, exposarà un repujat de gran
taman en coure, hont el jove artista
demostrarà les seves altres habilitats de
ofici.**Conferències d'Historia del teixit**Abir comensaren a la Universitat In-
dustrial les conferències d'Historia del
teixit que desde tres cursos venen do-
nante als alumnes de la classe d'art
aplicat a aquella industria.Com en els cursos anteriors, les lli-
sons d'engany van a càrrec del Jo-
aquim Folch y Torres, que en la d'ahir
desenvolupà el tema "Els teixits bizan-
tins", il·lustrant la seva peroració ab
nombroses projeccions lluminoses.**En J. M. Padilla**Et conegut paisatgista J. M. Padilla
acaba d'entrellar ab destí a un san-
tuari de les vores de Lloret de Mar,
una decoració mural que l'ha tingut
ocupat durant tot l'estiu.Llesta aquesta decoració, el seu au-
tor se proposa emprendre una excursió
artística per Espanya y celebrat de
tornada, probablement pel maig vinent,
una exposició de ses obres en les Gal-
eries del Fayans Català.**Belles cases**El jove y notable arquitecte don Jo-
seph Goday acaba de construir en la
plataja de Sant Pol de Sant Feliu, l'her-
mosa casa que venim veient en la
nossa PAGINA, per encàrrec del ca-
balat barba d'aquella localitat, don
Arseni Girbau, y actualment està ac-
bant en el mateix indret, la construc-
ció d'altre edifici parell, encarregat pel
germà del referit propietari, don Eu-
bon.Vistos els tipus d'arquitectura, es bella
cosa constatar que'ls nostres potents
artistes y preferidors aquestes belles y
simples construccions de l'escola can-
lana—de la qual en Josep Goday n'es
un exemple ben concienzós—a les en-
farragades y ridicolament pomposes
pamintades de ciment armat, que so-
len malmetre la bellesa sempre pura,
y l'elegància natural d'una parell em-
blanquinada y una teulada roja.Ens felicitam, tant com de la bel-
lesa exquisida, d'aquesta mostra de
l'arquitectura de Josep Goday, de que
ha hagut qui sàrga estimar-la, com ho
ha demostrat els germans Girbau en
aquesta ocasió.**Exposició Puig Percho.**

al Fayans Català

El dilluns, dia 28, va quedar inaugura-
da al Fayans Català una petita y in-
teressant exposició d'algunes teles y apun-
tacions del distingit artista en B. Puig
y Percho.El jove pintor, l'obra del qual ha-
viem tingut el gust d'entreveure qual-
ques anys enrera en el Saló Parés, per
mediació de qualques sumptuoses notes
de paisatge y jadrins francesos, se mo-
stra un artista exquisit, amic de les
imperantes simplicitats de les noves, y
sobre tot, un compositor dels més re-
finats del nostre moment pròctic.Estariem molt contents de poder veu-
re en proxims temporades una exposició
del senyor Puig, hont se'ns mostrés ab
major extensió que en l'actual, en la
que per cert hi ha obres que'ls nostres
amateurs no deuriem deixar retrair de
la sala d'exposicions sense posarhi el
retol de adquirits.

Esperem que aquest desig nostre se

veurà satisfet; car tenim interès d'ocu-
pamos de la personalitat robusta d'a-
quest jove artista ab la extensió y detem-
ent que mereix.**Correo de las Artes y de las Letras**Elegantment y simplement presentat
arriba a les nostres mans el primer nú-
mero de la publicació que sota aquest
títol acaba de donar a la llum la agudat y
refinada ploma del distingit confrare y
crític d'art Josep Juncos.En aquest seu primer número publica
uns bells comentaris a la Secció d'Or-
del Saló, ocupada pels cubistes, y en
varis salts ve a fer la crònica dels fets
principals d'art y de literatura.
En una secció de Notes y Pretextos
hi va un elegant comentari d'elogi an-
en Diego Ruiz, y tancat el número un
delicet inèdit a la ploma del Joaquim
Simyer.Desitgem llarga vida al estimat y no-
vell confrare per bé de la divulgació
de les coses d'art entre nosaltres.**A can Parés**Aquesta setmana al Saló Parés hi ha
una veritable sorpresa petala amics
de les coses de la bellesa.Se tracta de les obres del jove pintor
senyor Marqués Puig, que exposa per
primera vegada en públic, y per cert,
fent gala d'unes aptituds y d'unes orien-
tacions que obliguen a seguir els seus
passos ab tota atenció.El senyor Marqués Puig es fill del
conegut paisatgista y retratista don Jo-
seph Maria Marqués, mes la influència
que sen senyor pare y mestre hagués
pogut exercir en el fill y alumne, ha
desaparegut davant la robustesa d'una
personalitat vigorosa y franca, com en
pochs casos se crea.Les dues escenes franceses y les
seves marines principalment, donen en-
tre les obres exposades la tònica d'una
orientació magnífica y esperem que d'a-
quest artista aviat no podrem parlar ab
tot elogi, sense necessitat d'esmentar
certes vaguetats que encara esclaviten
un xich el pinzell d'aquest novell arti-
sta, destinat sens dubte a belles coses.**Al costat de les obres Marqués Puig**y Percho, ocupen el tapal del Saló
Parés, algunes teles garboses d'alguns
de Robert Domingo, el conegut pintor ma-
drileny, home de pinzell fícl y vigorós,
que mostra qualques notes de storsos
d'una maravillosa apuntació.Però conegut el nom d'aquest artista
però que calgui fer comentaris sobre
la seva prou ferma personalitat, esmen-
tarem solament a part de les seves
apuntacions taurines, una nota d'un
camp de sport, ab tres figures, que es
lo millor sens dubte de la bella col·lecció
exposada.Agrupades en altra part de la mateixa
sala hi ha quatre obres degudes al ar-
tista castellà senyor Bermejo, qui té
exposada una manola al clar de llum,
de sabor romerodotresch y una apa-
reja sota una parra, fet a la manera
valenciana. Un aqua representant un
paisatge ab vaques pasturant, y una
escena del "Maoulin Rouge" dels pintors
castellans senyors Padrore y Vargre, res-
pectivament, completan la col·lecció de
les obres que ocupen el capal.Entre les altres destinades a les parets
laterals, hi ha de nou, una deliciós-
sima nota de paisatge de Martí Garcés
hont el conegut artista ha lograt un dels
moments més interessants de la seva
obra de pintor.Realment, tant de factura com de sen-
timent, la tela don Martí Garcés es
de les millors que ha fet, y sens dubte
serà, com se mereix, estimada pels qui
estimen els bons trocs de pintura.Don l'amburini hi ha novament ex-
posat a can Parés un quadre ab una
figura femenina, hont l'artista, dintre
el dibuix y coloració peculiar, mostra
certes delicadeses y atencions de forma
dignes d'estima.**Próximes exposicions****a can Parés**Per la propera setmana s'antuncia al
Saló Parés, una exposició de pintures del
conegut paisatgista Oti D. J. Berge y
Boada, que, per les notícies que'n tenim,
promet ésser força interessant.Ademés, s'antuncia per ben aviat, una
exposició molt important de quadres del
notable pintor don Eliseu Meyreñe, pro-
ducte de les seves excursions d'estiu per
la costa brava levantina.Ara aquesta exposició Meyreñe, van des-
tinades totes les parets del Saló Parés.**De Sant Cugat del Vallés**Rebem la següent nota, que ab sigut
públicament, cridant l'atenció del que per-
toqui per evitar els danys que aquí s'es-
menten:

Sr. D. J. Folch y Torres

Molt senyor meu:

Es realment escandalós el modo en
que l'Estat té abandonades les obres de
art, la custodia de les quals li està en-
comanada. Y concretant, li diré que en
una de les dependències, tocant als claus-
tres del Monastir de Sant Cugat del Va-
llés, s'hi ha instal·lat una escola munici-
pal, els noys de la qual, a l'hora de
recreu, jugan directes iament claus-
tres, constituint així un veritable perill
per la conservació d'una obra de tant
mèrit.Li agrairia, com espero de vostè ho
farà, cridés l'atenció sobre'l particular,
desde la FULLA que li està encomana-
da.

Sempre de vostè afíll y S. S.

Barcelona, 28 octubre 1912.

C. O.

GRANS TALLERS DE FOTOGRAFAT

C. Murtra

Hospital, 49, principal - BARCELONA

MOSAICS E F ESCOFET & C

Ronda Sant Pere 8

LA PINACOTECA

MARCHS Y GRAVATS

Carrer Cortis, núm. 644

Comers de Antiguitats

Francisco Llorens

Bou de la Plaça Nova, 9 y 11

BARCELONA

Lley de l'ArtConferència feta al Circol Artís-
tich de Sant Lluch, per l'Ilus-
tríssim Dr. Torres y Bages,
Bisbe de Vich.

(Continuació)

L'ascensió progressiva de l'art, son
perfeccionament, es d'una evidència in-
dubtable, com ho es el perfeccionament
de l'home de qui l'art es una expansió.
Repetesch que havem de prescri-
dir de incidents y havem de judicar
les coses baix un punt de vista ge-
neral. No en va permet la sapientíssima
Providència la perllongació dels segles,
els quals diu Sant Pau (1) que Deu
el Pare els adapta a la missió de Je-
sucrist, y tots els segles no tenen altra
raó d'ésser que Jesucrist; per Ell exis-
teixen, com tota la humanitat existeix
per Ell, y tot se dirigeix a Ell, y de
conseqüent l'art també com cosa huma-
na se dirigeix a Jesucrist.Y ara no us penseu que jo, com
aquell pessim interpret del Cristianis-
me, el comte Tolstoi, no vulgui ad-
metre altre art que l'art religiós, o
que vulga sostenir que l'ideal fora la
existència exclusiva de l'art religiós.
No, el veritable Cristianisme, el catò-
licisme, no es raquícl, ni tiranich, si-
no amplexiu y amant de la espontaneï-
tat y llibertat humana. Existeix sobre
la terra per assegurar la nostra lli-
bertat, perquè per medi de la llibertat,
usant de la llibertat, havem de obten-
ir la nostra eterna salvació.El Cristianisme, donchs, no rebutja
l'art que no té per objecte la difusió
de la veritat, veig que en religió arri-
bament, una graduació en l'art, y com
tothom qui no està dominat per la
impetitat, posa com a manifestacions més
sublims de l'art les que's refereixen
a la vida de l'esperit y a la vida sobre-
natural. Però, vostaltres mateixos, hau-
reu vist y contemplat en capítols y
relleus de les clausures dels vells mo-
nastirs y fins potser en els claus de
les seves iglésies, abont antics asotes
passaven gran part del dia y de la
nit cantant les alabances del Senyor,
hauran contemplat ab delícia la idealis-
ació artística de la naturalesa física,
exquisits artífices que representen
besties del aire, de la terra y del
mar, plantes y fruits de diferents cli-
mes, y fins sens fantàstics; tot lo qual
significa que aquells homes plens
de l'esperit de Deu encara que'ls
psalms de David, com per Taine, re-
presentaven la summa poesia humana,
no menyspreaven, al revés, aprofu-
ntant les llemínaries d'un art més hu-
mil d'ordre purament natural y ele-
mental, però en gran manera apreciable
y delectable, sense que'ls valgui de
menys l'altessa del pensament, ni la
noblesa del cor del home.Constituïx aquest art elemental com
el primer grau de la fruïció estètica,
però entra dins de la lley de la bel-
lesa. La lley de la bellesa es una, com
la humanitat es una; creix, se desen-
rolla, se modifica, se transforma, però
sempre es la mateixa. Es la manifes-
tació de la vida que té diferents graus.
Sant Joan, el gran videt, en una fórmu-
la inspirada, ens dona la clau de la
historia humana y de conseqüent de
la historia artística, es a dir, ens re-
vela la lley de la perfecció, y la be-
llesa es el resplandor de lo perfect.
Parlant de la revelació, de la mani-
festació de Deu als homes per medi
de son Verb encarnat, ens diu que sens
va manifestar la vida, la qual estava
en el Pare y se va aparèixer a nosal-
tres (2).La vida existia sobre la terra des-
de que aquesta fou fecundada per l'Es-
perit de Deu. Per això, tot lo que
té vida té quelcom de diví, aixís ho en-
senya Sant Tomàs (3), y potser lo ma-
teix volen dir aquells moderns qui
asseguren que l'art suposa sempre l'enig-
ma, lo qual d'altra banda, lliga ab
lo que diu Sant Pau quan afirma que
en aquest món a Deu el veiem solament
per enigma. De conseqüent a la vida
rudimentaria, a la primera ressonan-
cia de la vida, usant el bell dir del
Arcopagita, correspon una bellesa rudimen-
taria, a la vida més completa una
bellesa més plena, y a la plenitud de la
vida, que es la vida sobrenatural, co-
rrespon una sublimitat de bellesa.Per aclamació, se pot dir unànime,
fins de la Iglesia, l'art grec hi sigut
proclamat com una summa manifestació
de bellesa plàstica. Alguns es

Borsa

Cambia facilitats per la Casa

2, Marçans del 10 octubre

Sessió del matí

Operacions Quota

Interior 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Ac. P. C. d'Alc. 11 de mes

Nacional Mexicà 140, Fecit 437, Es

panyol de Cuba 451.

= He deixat de posar la compara

de la taca d'ahir a la d'avui de

Paris, perquè hi ha la doble entre mitg

i no podria fer-se al preu.

De totes maneres, per la diferència

fora, dirien que l'exterior ha millorat

un enter, que la Renda Turca ha per

dut un enter i mitg i n'ha pujat 2/20

la Renda, igualment en la cotització

aquestes dtes Rendes que s'avenen

als començos de la guerra molt dis

tants.

= En la doble a París s'ha facilitat

el finançament del 2/20.

Hi haurà a París la Borsa tancada tres

dies següents.

La pròxima sessió es celebrarà el di

diume.

= Dissapte al matí, al Borsí nos

tre no hi haurà sessió per donar lloch

a la liquidació general.

Rebley.

MÉS TELEGRAMES

Y TELEFONEMES

DE "LA VEU DE CATALUNYA"

(PER TELEFON)

El pròxim indult

Madrid, 30, 915 pñ.

Una comissió formada pels senyors

Castrovi, Moner, Angulo i Rome

ro, ha representat de don Miquel

Moya, ha visitat aquesta tarda, en el

Congrés, al senyor Canalejas, per su

plicar-li que en el pròxim Decret d'

indult ofert pel president del Consell,

siguin inclosos els condemnats i pro

cessos per rebel·lia.

Els comissaris particularment han

pregat al senyor Canalejas els indults

del socialista Sabarri i d'un periodista

pamplonès condemnat a vuit anys de

presó per reproducció d'un article ab

injurios a monarca.

El senyor Canalejas ha estat molt

deferent ab els comissaris i ha ofert

per tot lo que esguerd de la seva part

perquè l'indult arribi a la major

part dels condemnats per delictes po

lítics i socials.

Estudiant processat

El senyor Canalejas ha dit que s'ha

acordat que passi a l'indult un

alumnat d'enginyers industrials que

converia en què abans coaccionava als

seus companys portant-los per carre

terres.

Els enginyers industrials

Una comissió d'enginyers industrials

ha visitat aquesta tarda a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

senyors de la indústria a vari

rebut un cablegrama del secretari d'Es

tat de son país, en el qual li comunica

que'l Govern català, desitjant evitar fu

turs colisions en la campanya electoral,

ha pres mesures encaminades a manar

l'ordre, i els partits polítics condu

ven aquest fi, havent-se suscirit un

acord pel qual els suplements dels mí

nisteris, reconeixent als correspon

dients seny, prudència i marant res

pecte pels drets de la ciutadania.

El Govern també ha acordat, ab l'as

sentiment dels partits, adoptar precau

cions per assegurar l'ordre d'la d'la

i garantir el lliure exercici dels drets

de tots.

Convencuts els partits polítics de la

imparcialitat del Govern, s'espera ar

ribar a la consolidació de tals propò

sits.

Els mestres

Presidida pel senyor Martínez Martí,

ha visitat al senyor Alba una comissió

de la Junta Directiva de l'Associació

Nacional del Magisteri primari.

Ha començat la comissió per agrair

al ministre les deferències tingudes ab

els membres de la Junta, als quals ha

donat permís, però que s'assistent del seu

carreu, quan les seves ocupacions, en

prò de l'Associació, ho demanin.

Després li han manifestat el vehemen

t desitg de que'l Govern procuri el mil

llorenament del magisteri espanyol.

El senyor Alba els ha rebut afectuo

sament i els ha contestat que s'compla

ria de que'l mestre s'associi i procura

ri el seu millorament, sempre que l'e

fectu d'ins de la llei, i sense coarctar

els manifestats que estava al seu costat

i que'l apoyaria tot lo que pogués.

La comissió visitarà al senyor Canale

jas, al ministre d'Hisenda i als quefes

de les minories per que afavoreixin ses

peticions.

La vacuata tífica

En l'informe del Laboratori municipal

sobre la vacuata tífica, se diu:

Independència de les observacions

de laboratori s'ha ensajat l'acció de

la vacuna en la especie humana havent

prestat gustosos no això cinch profes

sors del Laboratori.

Les investigacions portades a cap de

mostren que la vacuna antitífica pre

parada pel Laboratori, proporciona una

immunitat tan considerable com ho pro

va el fet seguit.

Quatre cobayes foren inoculades en

el peritoneu amb dos centímetres de cul

tu de tres dies en caldo de bacili tí

fich, agregant per dos d'ells al cul

tu de 0'1 de suero humà procedent

d'un professor del Laboratori immunitat

ab la vacuna d'aquest.

Els dos primers moriren abans de les

24 hores; en cambi els altres encara

viuen.

Lo que diu en Montero Rios

Madrid, 31, 135 matí.

El senyor Montero Rios ha declarat

que es president dimissionari del Senat.

No he vingut abans—ha dit—per no

ser una dificultat al elegir al president

dictaminador del projecte de Manco

munitats, ja que no podia apoyar als

candidats ministerials, perquè estich en

front del projecte, ni podia apoyar als

candidats d'oposició, perquè això haur

ia estat una deslleialtat al Govern.

Freixich que s'introduïren en el pro

jecte les reformes necessàries per triu

rell el qual encara vol l'unitat nacio

nal i en Canalejas vol convençim, ja

sab lo que desitjo. Així seguiria presi

dint l'Alta Cambra; en cas contrari, no.

La «Gaceta».

Madrid 31, 10 matí.

La «Gaceta» publica:

Decret d'Estat declarant que'l funcio

naris de les carreteres conular i inter

pre i demés dependents d'aquest mini

steri, disfrutaran del dret a la exceden

cia, concedit per la llei de primer de jan

er de 1911 i a l'aplicació a les disposi

drid, Coruña y Valencia; 19.255, Va

lladolid, Coruña y Madrid; 5.318, Ma

drid, Murcia y Barcelona; 26.953, Ba

celona, Granada y Saragossa; 17.156,

Madrid y Huelva; 23.847, Barcelona,

Madrid y la Unión; 30.625, Madrid;

14.334, Sevilla y Caracena; 9.919, Ma

drid, Vigo y Barcelona.

Lo que diu en Canalejas

Madrid 31, 2 tarda.

El president del Consell ha dit aques

matí als podistes que la fabrica d'in

fundis montada per alguns periódichs,

està en plena període d'activitat.

Al genre infundit pertanyen totes les

notícies que s'han publicat respecte a

NOTICIES

DE BARCELONA

Dinàmica atmosfèrica

El temps per demà a l'Europa central i meridional.

Ahí va ploure desde'l Cantàbrich fins a l'Algarve, a la boirassa del canal de la Manxa i troba al mar del Nord, marçant cap al Báltich, ab plujes que demà cauran a Alemanya i a l'Àustria cap a l'orient. El segment tempestuós del golf de Gènova demà també donarà plujades en direcció al Adriàtic nord cap al Danubi.

A Espanya demà no hi plourà, tenint en general un temps esplèndid. Encara que faltin els telègrafs del Atlàntic, suposo que Catalunya tindrà també bon temps per quedar molt allunyada de la perturbació del nord de l'Itàlia.

D. PUIG.

Paragües Cardús

El dia 4 de novembre començarà a la Escola de Teatralitat del Foment del Treball Nacional quatre nous cursos teòrics del sistema Cardús, dos especials per a senyorettes en els dies i hores de costura, a càrrec dels professors don Sebastià Farnés i donya Maria Farnés i Pagès.

El curs de pràctiques continuarà obert a les mateixes hores.

Per a les inscripcions dirigir-se a la Biblioteca del Foment.

—Estat de Girona.—El millor per a la bellesa. Franch de prova, 3 pessetes.

—Deis Micos d'Esquadrà.—

El dia 1 d'octubre donen compte del fet següent: A la masia coneguda per Can Riqué, terme de Seva, habundant per Pere Portet i la seva família, se presentà un fill d'aquesta, a mitja nit, a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

El pare s'assabentà, agafà una carrega de fusta i començà a recorre les habitacions. De sobte, veié que s'obria la porta i entrava algú, i sense pensar més, engegà un tret. La persona que obrí la porta era la filla, donya Pere Portet, que s'avia de casa, i a la cambra dels seus pares, dient que hi havia lluitat a casa.

—Els punts de peu, produint variacions contínuas.

El furios pogué ser subjectat i posat a disposició del jutge.

—La Carn Líquida del Dr. Valldés García, es el tènich fortissim més recomanat pels metges, puix han comprovat en molts casos que cap altre preparat els auxilia millor en les curacions.

La Secció de beneficència del Ateneu Obrer del Districte II (Mercaders, 38 i 40), té organitzat, per al primer de novembre, a les 9.30 de la tarda, un lliure ball de panels, a càrrec d'una orquestra, per invitar a tots els veïns, i a tots els veïnes, a la festa.

—Se faran demostracions de la manera d'empènyer els produccions MAGGI, el dissapoc, 2 de nombre, en els establiments següents, des de les vuit a la una i des de les cinc a les vuit:

Jaume Navarro, Còrrega, 244 i 246; C. Malt, Còrrega, 283; i Josep Josa, Còrrega, 271.

—S'invita particularment a les senyores.

El diàluc propi-vinent s'obrirà a l'Ateneu Obrer del districte II les classes de primera ensenyament d'adults que's donaran de nou a dos de la nit.

Per a inscripcions se facilitaran detalls tots els dies, a la secretaria de dit Ateneu, a dites hores.

—Lavabos. Waters. Banyeres. Models nous. —Preus reduïts.

Jaume Sauret, 7, Pelayo, 7.

El propi-vinent dissapoc, a les deu de la vetlla, el professor de Teoria de Teixits del C. A. de D. del C. i de la I., don Rafel Pons Ferrer, donarà la conferència preparatòria de la visita a Sabadell. El tema serà: «Lo que és la moderna fabricació dels teixits».

Serà il·lustrada ab una sèrie de gravats i teixits.

Durant la darrera setmana, la Caixa de Pensions per la Vellesa i d'Estalvis, ha rebut per impositons la quantitat de 177.991 pessetes i ha pagat per reintegres d'estalvi i per plaços mensuals de pensió 120.557 pessetes, havent-se obert 120 lliures noves.

—Atribuy novs discs Odeon i Fonotipia per gramòfon. Carrer Sta. Agna, 21.

En el Centre de Sant Antoni de Pàdua tindrà lloch demà, diada de Tots Sants, a dos quarts de cinc de la tarda, la representació del drama líric «La mort de l'escòla». La part musical durà a càrrec d'un quintet.

—Un reconeixement pràctic després, demostrant que tot havia sigut una alarma del xic, no veient rastre de l'home.

—Els de Suria han deingut a un home per fur d'un bayart, propietat d'un comarcalista.

—Els de Salicrú van recullir a un pobre veí que, per tenir enyorçament, havia fugit de casa seva i rondava per aquells encontorns.

—Als del port han capturat a un lladre professional que anava pel moll en busca de descuts.

—Aigua de Rocallaura. Sa beguda evita indigestions i infeccions.

A la matinal hi ha hagut alguna alarma al carrer del Sepúlveda, per haver-se engegat trets.

—S'ha avertit que era el sereno del carrer d'Autònoma que havia engegat el revellir per esportar a certs individus sospitosos.

—Panells, els més acreditats, Dolceria els Colmenar. Plaça del Angel, 12 (Antiga Casa Abella).

Per sobre judicial, s'ha fet un registre a un pis del carrer de Roselló, trobant-hi un taller de fotografies obscenes.

—Un home, volí del carrer del Peu de la Creu, qui havia fet moltes detingudes escèniques a les tabernes del Districte V, va posarse a dormir al mig del carrer de Sant Olaguer.

—Un guarda de seguretat anà per al·lucinar, i això escausí tant al de la guarda, que l'escorregué a cops de puny.

—y don Gustau Galcerán; secretari, don Francisco Alvarez Montaner; i clercs, Florentí Jimeno, don Josep Vilardell i don Joan Gual Lluà.

La Unió Patronal de les Arts del Llibre de Barcelona, composta de les associacions de tipògrafs, litògrafs, fotògrafs i enquadernadors, en virtut de conveni celebrat ab la Cambra de Viaduers i Regeneradors, quedarà instal·lada des del dia primer de novembre a la Ronda de Sant Pere, 13, principal.

Gràcies a la perfecció ab que funcionen els aparells salvavides instalats en els transvies, pogué evitarse ahir al mitjà un greu accident en el carrer del Freser, car al creuar la via ràpidament una dona el cotxe 449 de la línia d'Horta, l'arrestà, parant a l'ací i sortint la dona sense dany de sotil cotxe.

El poeta don Magí Morera i Galícia, ha acabat i està a punt de donar a la impremta la traducció catalana d'una sèrie dels millors sonets de Shakespeare. Dins de pocs dies i abans de l'aparició del llibre, donarà lectura d'aquesta traducció i el seu prólech a l'Ateneu Barcelonès.

—Immens i variat assortit d'efes dels millors sistemes de calefacció, aigua i gas. PRECKLER. Ronda de la Universitat, 14.

Ahí, a mitja nit, va declarar-se un incendi al carrer de Selva, 22, tenda de comestibles i carnisseria, propietat d'Enric Llanos, que's trobava fora de la casa.

Al donar-se del foc se van tocar els pitos d'alarma, havent-hi començat els bombers, que van tirar a terra la porta del establiment que dona al carrer de Magalhães, al objecte de poder manobrar ab més llibertat.

A dos quarts de dues de la matinal el foc era acabat per complet. La botiga ha quedat destruïda.

—La decoració dels llabris i genives, de la cara i de la pell, en la cloro-anèmia, desapareix ab el Dinamogén. Sàiz de Carlos, que es tènich reconstituint.

La iglesia de Sant Jaume, que estigué de festa durant l'estiu per celebrar les bodes d'or del sacerdot del seu rector, ho està novament per aproximarse la missa nova del seu telégraf, al don Barcelonès, mossèn Francisco de P. Baldelló. El nou sacerdot, tant conegut en moltes societats barcelonines per son estre pòch i musical, cantarà solemnement a missa primera el dia de Tots Sants, essent-li padrins el q'ún fou de baptisme don Agustí Caramer i la muller d'aquest senyor Concepció Urriach.

—Cuidar de la música la capella de la parroquia, que dirigeix el mestre Molera, i del sermó n'ha quedat encarregat el reverent P. Pius, de Igualada, caputxí. Les invitacions a la festa presenten ornada la seva primera pàgina ab un escaut dibuix del jove artista N'Avell Bultena. Rebi' nov prebre nostra més coral felicitació.

En el pati de recreu del Col·legi Balmes, convertit en jardí i il·luminat ab belles combinacions de llamparilles elèctriques, tingué efecte el passat diumenge a la tarda, el solemne repartiment de premis als alumnes que més s'aprofiteren en ciència, aplicació i virtut, durant el curs de 1911.

Omplia el pati distingida concurrència formada pels pares i famílies dels alumnes que rebien educació en les Escoles que dirigeixen els PP. Escolapis en el Col·legi Balmes.

El repartiment durà unes dues hores. Housaquí la llista dels alumnes que han obtingut matrícula d'honor:

Francisco Fábregas, llengua castellana i en llistons d'Arithmètica i Geometria; Pere Borrás, nocions d'Arithmètica i Geometria; i Geografia general d'Europa; Andreu Montaner, llengua llatina; Ferrn Rubió, Arithmètica; Lluís Simarro, llengua llatina segon grau; Joan Lluís, Geometria, llengua llatina segon grau i francès primer grau; Ramon Neyre, Preceptiva literaria; Miquel Brugarolas, dibuix primer grau; Manuel de Morius, dibuix primer grau; Antoni Maria Simarro, Preceptiva literaria.

—Els diuen de Santa Coloma de Farnés. Ha causat fonda satisfacció entre els conveïns la nova dels èxits obtinguts pel confite d'aquesta ciutat don Francisco Trias, conegut pel mercader, en la exposició internacional de substàncies alimentícies celebrada a Barcelona el mes de maig últim, i en el concurs internacional del Pògri Modern de París, darrerament efectuat el passat juliol, en els quals se concedí als productes que hi envià, el gran premi ab medalla de bronze en el primer, i el primer premi ab medalla d'or, en el segon, per sa distingida i serena igual elaboració de pastes seques.

El nostre Ajuntament, en atenció a la protesta salvatge que manifestà part de son poble, resistint ab tota violència a fer efecte l'arbitre que obrava en son presupost de 0'25 cèntims per cada portador de l'any de la ciutat particular, té el propi d'anar a la substitució dels consums i arbitres: i a tal fi, està treballant per arribar a la solució del conflicte, o més ben dit, per arribar a consegüir la efectivitat de les 35,000 pessetes que d'una manera forosa té de procurar nostre Municipi al vol alimne l'any necessitat, i no arribar al descord públic. Com que si això arriba, lo més probable, per no dir segur, es que les especulacions continuïn als mateixos preus, com ja queda experimentalment, i quina conseqüència es la de que sortiran enormement beneficiats els tenders i gent de tràjich, i forosament gravats els altres classes a les que en res toca la labora salvatjada, i portada a cap per tota aquella gent que fins avuy ha callat davant de tot lo ocorregut.

—Què farà llavors l'Ajuntament enfront d'una manifestació certa i potent? I tornarà a implantar l'antich sistema de recaudació, si aquest no fos

ria, francs segon grau, dibuix primer grau, Algebr i Trigonometria; i clercs, Serra, dibuix segon grau; Felicià Varella, Fisiologia, Higiene, Historia de la Literatura i dibuix segon grau; Ramon Noguera, Historia i Química generals.

Han obtingut títol de Peritatge Mercantil: Ferran Ardiaca, Josep Carreras, Enric Fábregas, Josep Garriga, Francisco Guardiola, Joan Planas, Eduard Rauriel, Pere Rius, Albert Robatí, Josep Santo de Lamadrid, Josep Torres, Vicenç Trias, Francisco Vallis i Manuel Valls.

Obtingué premi extraordinari l'alumne Cayotà Cornet, de la primera classe de primera ensenyament.

—Presiden l'acte el P. Enric Rodamón, a qui acompanyaven en la presidència els PP. Rectors dels demés Col·legis de Barcelona i alguns professors.

El número d'alumnes que rebieren diploma-medalla ascendia a uns 500.

Terminat el repartiment el Rector pronuncià un sentit discurs, glosant l'alta missió de la pedagogia, la infància i la joventut, que no pot ser completa, integral, si no's basa en els principis cristians, fonament del ordre, de la civilització i del veritable progrés social.

Finalitzà l'acte ab un himne cantat pels alumnes.

POBLE NOU. — El passat diumenge, a les tres de la tarda, els noys de l'Escola paritipat agrupada al Centre Social, va celebrar una festa infantil ab motiu de commemorar el centuari XVI de l'aparició de la Creu al emperador Constantí i de prendre ara la imatge reurel Sant Christ de les escoles.

Homenajaren els noys el Sant Christ profusament floris, donant-hi pocs fcs, i a canvi, els cançons i danses.

El professor senyor Morlan, feu aïnes observacions al acte que se celebrava, el director del Centre i el president donà les gràcies a la muller de noys i ses famílies.

—Els diuen de Santa Coloma de Farnés. Ha causat fonda satisfacció entre els conveïns la nova dels èxits obtinguts pel confite d'aquesta ciutat don Francisco Trias, conegut pel mercader, en la exposició internacional de substàncies alimentícies celebrada a Barcelona el mes de maig últim, i en el concurs internacional del Pògri Modern de París, darrerament efectuat el passat juliol, en els quals se concedí als productes que hi envià, el gran premi ab medalla de bronze en el primer, i el primer premi ab medalla d'or, en el segon, per sa distingida i serena igual elaboració de pastes seques.

El nostre Ajuntament, en atenció a la protesta salvatge que manifestà part de son poble, resistint ab tota violència a fer efecte l'arbitre que obrava en son presupost de 0'25 cèntims per cada portador de l'any de la ciutat particular, té el propi d'anar a la substitució dels consums i arbitres: i a tal fi, està treballant per arribar a la solució del conflicte, o més ben dit, per arribar a consegüir la efectivitat de les 35,000 pessetes que d'una manera forosa té de procurar nostre Municipi al vol alimne l'any necessitat, i no arribar al descord públic. Com que si això arriba, lo més probable, per no dir segur, es que les especulacions continuïn als mateixos preus, com ja queda experimentalment, i quina conseqüència es la de que sortiran enormement beneficiats els tenders i gent de tràjich, i forosament gravats els altres classes a les que en res toca la labora salvatjada, i portada a cap per tota aquella gent que fins avuy ha callat davant de tot lo ocorregut.

—Què farà llavors l'Ajuntament enfront d'una manifestació certa i potent? I tornarà a implantar l'antich sistema de recaudació, si aquest no fos

ria, francs segon grau, dibuix primer grau, Algebr i Trigonometria; i clercs, Serra, dibuix segon grau; Felicià Varella, Fisiologia, Higiene, Historia de la Literatura i dibuix segon grau; Ramon Noguera, Historia i Química generals.

Han obtingut títol de Peritatge Mercantil: Ferran Ardiaca, Josep Carreras, Enric Fábregas, Josep Garriga, Francisco Guardiola, Joan Planas, Eduard Rauriel, Pere Rius, Albert Robatí, Josep Santo de Lamadrid, Josep Torres, Vicenç Trias, Francisco Vallis i Manuel Valls.

Obtingué premi extraordinari l'alumne Cayotà Cornet, de la primera classe de primera ensenyament.

—Presiden l'acte el P. Enric Rodamón, a qui acompanyaven en la presidència els PP. Rectors dels demés Col·legis de Barcelona i alguns professors.

El número d'alumnes que rebieren diploma-medalla ascendia a uns 500.

Terminat el repartiment el Rector pronuncià un sentit discurs, glosant l'alta missió de la pedagogia, la infància i la joventut, que no pot ser completa, integral, si no's basa en els principis cristians, fonament del ordre, de la civilització i del veritable progrés social.

Finalitzà l'acte ab un himne cantat pels alumnes.

POBLE NOU. — El passat diumenge, a les tres de la tarda, els noys de l'Escola paritipat agrupada al Centre Social, va celebrar una festa infantil ab motiu de commemorar el centuari XVI de l'aparició de la Creu al emperador Constantí i de prendre ara la imatge reurel Sant Christ de les